

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA¹⁾

z dnia

**zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych,
jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie**

Na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz.U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690, 2003 r. Nr 33, poz. 270 oraz z 2004 r. Nr 109 poz. 1156), wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku budynku, którego poszczególne części mają różną wysokość lub różne przeznaczenie, przepisy rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 209 ust. 5, stosuje się odpowiednio dla każdej z tych części.”;

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Wykaz Polskich Norm powoływanych w rozporządzeniu określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.”;

2) w § 3:

a) pkt 6-8 otrzymują brzmienie:

„6) budynku użyteczności publicznej – należy przez to rozumieć budynek przeznaczony na potrzeby administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, kultury, kultu religijnego, oświaty, szkolnictwa wyższego, nauki, wychowania, opieki zdrowotnej, społecznej lub socjalnej, obsługi bankowej, handlu, gastronomii, usług, w tym usług pocztowych lub telekomunikacyjnych, turystyki, sportu, obsługi pasażerów w transporcie kolejowym, drogowym, lotniczym, morskim lub wodnym śródlądowym, oraz inny budynek przeznaczony do wykonywania podobnych funkcji; za budynek użyteczności publicznej uznaje się także budynek biurowy lub socjalny,

7) budynku rekreacji indywidualnej – należy przez to rozumieć budynek przeznaczony do okresowego wypoczynku, w tym dom letniskowy niebędący budynkiem zamieszkania zbiorowego,

¹⁾ Minister Budownictwa kieruje działem administracji rządowej – budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 maja 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Budownictwa (Dz. U. Nr 76, poz. 537) i Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Budownictwa (Dz. U. Nr 131, poz. 906)

8) budynku gospodarczym – należy przez to rozumieć budynek przeznaczony do niezawodowego wykonywania prac warsztatowych lub do przechowywania materiałów, narzędzi, sprzętu i płodów rolnych służących wyłącznie mieszkańcom, usytuowanego lub przewidywanego na tej samej działce budowlanej, budynku mieszkalnego w zabudowie jednorodzinnej, budynku zamieszkania zbiorowego oraz budynku rekreacji indywidualnej, a w zabudowie zagrodowej - przeznaczony również do przechowywania środków produkcji rolnej i sprzętu oraz płodów rolnych; za budynek gospodarczy uznaje się także garaż,”;

b) pkt 15-18 otrzymują brzmienie:

„15) poziomie terenu – należy przez to rozumieć przyjętą w projekcie rzędną terenu w danym miejscu działki budowlanej,

16) kondygnacji – należy przez to rozumieć poziomą, nadziemną lub podziemną część budynku, zawartą pomiędzy powierzchnią posadzki na stropie lub najwyższej położonej warstwy podłogowej na gruncie, a powierzchnią posadzki na stropie, bądź warstwy osłaniającej izolację cieplną stropu, znajdującego się nad tą częścią budynku, przy czym za kondygnację uważa się także poddasze z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi oraz poziomą część budynku stanowiącą przestrzeń na urządzenia techniczne, mającą średnią wysokość w świetle większą niż 2 m; za kondygnację nie uznaje się nadbudówek ponad dachem, takich jak maszynownia dźwigu, centrala wentylacyjna, klimatyzacyjna lub kotłownia,

17) kondygnacji podziemnej – należy przez to rozumieć kondygnację zagłębioną ze wszystkich stron budynku, co najmniej do połowy jej wysokości w świetle poniżej poziomu przylegającego do niego terenu, a także każdą usytuowaną pod nią kondygnację,

18) kondygnacji nadziemnej – należy przez to rozumieć każdą kondygnację niebędącą kondygnacją podziemną,”;

c) uchyla się pkt 20 i 21;

d) pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22) terenie biologicznie czynnym – należy przez to rozumieć teren z nawierzchnią ziemną urządzoną w sposób zapewniający naturalną roślinność, a także 50%, powierzchni tarasów i stropodachów z taką nawierzchnią, nie mniejszą jednak niż 10 m², oraz wodę powierzchniową na tym terenie,”;

e) dodaje się pkt 25 i 26 w brzmieniu:

„25) budynku jednokondygnacyjnym lub wielokondygnacyjnym – należy przez to rozumieć odpowiednio budynek o jednej lub wielu kondygnacjach nadziemnych,

26) sąsiedniej działce budowlanej – należy przez to rozumieć każdą działkę budowlaną w rozumieniu przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym, graniczącą bezpośrednio z rozpatrywaną działką budowlaną,”;

3) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Wysokość budynku, służącą do przyporządkowania temu budynkowi odpowiednich wymagań rozporządzenia, mierzy się od poziomu terenu przy najniższej położonym wejściu do budynku lub jego części, znajdującym się na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynku, do górnej powierzchni najwyżej położonego stropu, łącznie z grubością izolacji cieplnej i warstwy ją osłaniającej bez uwzględniania wyniesionych ponad tą płaszczyznę maszynowni dźwigów i innych pomieszczeń technicznych, bądź do najwyżej położonego punktu stropodachu, lub konstrukcji przekrycia budynku znajdującego się bezpośrednio nad pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi.”;

4) § 9 otrzymuje brzmienie:

- „§ 9. 1. Wymagane w rozporządzeniu wymiary należy rozumieć, z zastrzeżeniem ust. 2, jako uzyskane z uwzględnieniem wykończenia powierzchni elementów budynku, a w odniesieniu do szerokości drzwi, jako wymiary w świetle ościeżnicy.
2. Szerokość użytkowa przejścia przez drzwi przewidziane do korzystania przez osoby niepełnosprawne, po otwarciu skrzydła drzwi pod kątem prostym a drzwi przesuwnych po całkowitym ich rozsunięciu, nie może być mniejsza niż 0,84 m.
3. Określone w rozporządzeniu odległości budynków od innych budynków, urządzeń budowlanych lub granicy działki budowlanej mierzy się w poziomie w miejscu ich najmniejszego oddalenia, z tym, że dla budynków istniejących dopuszcza się przyjmowanie wymiarów bez uwzględnienia grubości warstw izolacji termicznej, tynków lub okładzin zewnętrznych, przy czym nie dotyczy to ściany budynku usytuowanej bezpośrednio przy granicy.”;

5) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12.1. Jeżeli z przepisów § 13, 60, 271 – 273 lub przepisów odrębnych określających dopuszczalne odległości niektórych budowli od budynków nie wynikają inne wymagania, budynek na działce budowlanej, należy sytuować:

- 1) od granicy z sąsiednią działką budowlaną w odległości nie mniejszej niż:
- a) 4 m – w przypadku budynku zwróconego ścianą z otworami okiennymi lub drzwiowymi w stronę tej granicy,
 - b) 3 m – w przypadku budynku zwróconego ścianą bez otworów okiennych lub drzwiowych w stronę tej granicy,
- 2) ścianą bez otworów okiennych i drzwiowych 1,5 m od granicy lub bezpośrednio przy tej granicy, jeżeli wynika to z ustaleń planu miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.
2. W zabudowie jednorodzinnej dopuszcza się sytuowanie budynku gospodarczego bezpośrednio przy granicy z sąsiednią działką budowlaną lub w odległości nie mniejszej niż 1,5 m ścianą bez otworów okiennych lub drzwiowych o długości mniejszej niż 5,5 m i o wysokości mniejszej niż 3 m.
3. W zabudowie jednorodzinnej dopuszcza się sytuowanie budynku ścianą bez otworów okiennych bezpośrednio przy granicach z sąsiednimi działkami budowlanymi lub w odległości mniejszej niż określona w ust. 1 pkt 2, lecz nie mniejszej niż 1,5 m, na działce budowlanej o szerokości frontu mniejszej od 16 m.

4. W zabudowie jednorodzinnej dopuszcza się sytuowanie budynku bezpośrednio przy granicy z sąsiednią działką budowlaną, jeżeli będzie on przylegał całą powierzchnią swojej ściany do ściany budynku istniejącego na sąsiedniej działce lub do ściany budynku projektowanego, dla którego istnieje ostateczna decyzja o pozwoleniu na budowę, pod warunkiem, że jego część leżąca w pasie o szerokości 3 m wzdłuż granicy działki będzie miała długość i wysokość nie większe niż ma budynek istniejący lub projektowany na sąsiedniej działce budowlanej,
 5. W zabudowie jednorodzinnej dopuszcza się, z zastrzeżeniem ust. 6, rozbudowę budynku istniejącego, usytuowanego w odległości mniejszej niż określona w ust. 1 pkt 1 i 2 od granicy z sąsiednią działką budowlaną, jeżeli w pasie o szerokości 3 m wzdłuż tej granicy zostaną zachowane jego dotychczasowe wymiary, a także nadbudowę tak usytuowanego budynku o nie więcej niż jedną kondygnację, przy czym w nadbudowanej ścianie, zlokalizowanej w odległości mniejszej niż 4 m od granicy nie może być otworów okiennych i drzwiowych.
 6. Usytuowanie budynku na działce budowlanej w sposób, o którym mowa w ust. 2, 3, 4 i 5 powoduje objęcie sąsiedniej działki budowlanej obszarem oddziaływania w rozumieniu art. 28 ust. 2 ustawy – Prawo budowlane.
 7. Odległość od granicy z sąsiednią działką budowlaną nie może być mniejsza niż:
 - 1) 1,5 m do okapu, gzymsu, balkonu lub daszku nad wejściem, a także do takich części budynku jak galeria, taras, schody zewnętrzne, pochylnia lub rampa,
 - 2) 4 m do zwróconego w stronę tej granicy otworu okiennego umieszczonego na dachu lub w połaci dachowej.
 8. Budynek inwentarski lub budynek gospodarczy ze ścianą z otworami okiennymi lub drzwiowymi nie może być sytuowany w odległości mniejszej niż 8 m od ściany istniejącego na sąsiedniej działce budowlanej budynku mieszkalnego, budynku zamieszkania zbiorowego i budynku użyteczności publicznej, lub takiego, dla którego istnieje ostateczna decyzja o pozwoleniu na budowę.
 9. Odległości od granicy z sąsiednią działką budowlaną do części budynku, a także budowli podziemnej spełniającej funkcje użytkowe budynku, znajdującej się całkowicie poniżej poziomu otaczającego terenu nie ustala się.”;
- 6) w § 14 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Dojścia i dojazdy do budynków, z wyjątkiem budynków jednorodzinnych, budynków w zabudowie zagrodowej, budynków gospodarczych i garaży w zabudowie jednorodzinnej oraz budynków rekreacji indywidualnej, powinny mieć zainstalowane oświetlenie elektryczne, zapewniające bezpieczne ich użytkowanie po zapadnięciu zmroku.”;
- 7) w § 21 uchyla się ust. 2 i 3;
- 8) w § 22:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Na działkach budowlanych należy przewidzieć miejsca na pojemniki lub kontenery służące do czasowego gromadzenia odpadów stałych, z uwzględnieniem możliwości ich segregacji, przy zachowaniu przepisów o odpadach.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kubatura pomieszczeń lub powierzchnia placów, o których mowa w ust. 2 powinna być dostosowana do objętości i sposobu gromadzenia odpadów stałych.”;

9) uchyla się § 25;

10) uchyla się § 32;

11) uchyla się § 33;

12) w § 42 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Skrzydła bram i furtek w ogrodzeniu nie mogą otwierać się poza granice działki budowlanej od strony terenu publicznego.”;

13) uchyla się § 44;

14) w § 54:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Budynek użyteczności publicznej, budynek mieszkalny wielorodzinny, budynek zamieszkania zbiorowego niebędący budynkiem koszarowym oraz każdy inny budynek mający najwyższą kondygnację z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt więcej niż 50 osób, w których różnica poziomów posadzek pomiędzy pierwszą i najwyższą kondygnacją nadziemną, niestanowiącą drugiego poziomu w mieszkaniu dwupoziomowym, przekracza 9,5 m, a także mający dwie lub więcej kondygnacji nadziemnych budynek opieki zdrowotnej i budynek opieki społecznej należy wyposażać w dźwigi osobowe.”;

b) uchyla się ust. 2;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku wbudowywania lub przebudowywania szybu dźwigowego do istniejącego budynku dopuszcza się usytuowanie drzwi przystankowych na poziomie spocznika międzypiętrowego.”;

15) w § 55 ust. 2–3 otrzymują brzmienie:

„2. W budynku zamieszkania zbiorowego i budynku użyteczności publicznej, nie wymagającym wyposażenia w dźwigi osobowe, o których mowa w § 54 ust. 1, należy zainstalować urządzenia techniczne zapewniające osobom niepełnosprawnym dostęp na kondygnacje lub antresole z pomieszczeniami, z których mogą one korzystać oraz na kondygnację garażową. Nie dotyczy to budynków koszarowych, zakwaterowania w zakładach karnych, aresztach śledczych oraz zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich.

3. W budynku mieszkalnym wielorodzinnym, budynku zamieszkania zbiorowego oraz budynku użyteczności publicznej, wymagającym wyposażenia w dźwigi, o których mowa w § 54 ust. 1, należy zapewnić osobom niepełnosprawnym dostęp do tych dźwigów oraz dojazd nimi na wszystkie kondygnacje z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi oraz na kondygnacje garażowe.”;

16) § 56 otrzymuje brzmienie:

„§ 56. Budynek mieszkalny wielorodzinny, budynek zamieszkania zbiorowego i budynek użyteczności publicznej powinien być przystosowany do wyposażenia w instalacje telekomunikacyjne, a w miarę potrzeby również w inne instalacje, takie jak: telewizji przemysłowej, sygnalizacji dzwonekowej lub domofonowej, w sposób umożliwiający zapewnienie ochrony instalacji przed dostępem osób nieuprawnionych.”;

17) w § 59 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi oraz do ruchu ogólnego (komunikacji) powinny mieć zapewnione oświetlenie światłem sztucznym odpowiednio do potrzeb użytkowych.”;

18) § 62 otrzymuje brzmienie:

- „§ 62. 1. Drzwi wejściowe do budynków, z wyjątkiem budynków mieszkalnych jednorodzinnych i w zabudowie zagrodowej, prowadzące na drogę komunikacji ogólnej powinny mieć szerokość nie mniejszą niż minimalna szerokość użytkowa biegu schodów, określona w § 68 ust. 1 i 2 z zastrzeżeniem § 239 oraz wysokość nie mniejszą niż 2 m.
2. Drzwi wejściowe do budynków mieszkalnych jednorodzinnych i w zabudowie zagrodowej, a także drzwi wejściowe do mieszkań w budynkach mieszkalnych wielorodzinnych, powinny mieć szerokość nie mniejszą niż 0,9 m i wysokość nie mniejszą niż 2 m.
3. W przypadku zastosowania dwuskrzydłowych drzwi wejściowych do budynków, szerokość skrzydła głównego nie może być mniejsza niż 0,9 m.
4. W wejściach do budynku i pomieszczeń ogólnodostępnych mogą być zastosowane drzwi obrotowe lub wahadłowe, pod warunkiem usytuowania przy nich drzwi rozwieranych lub rozsuwanych, przystosowanych do ruchu osób niepełnosprawnych, oraz spełnienia wymagań określonych w § 240.
5. W drzwiach, o których mowa w ust. 1 oraz w drzwiach do mieszkań i pomieszczeń mieszkalnych w budynkach zamieszkania zbiorowego, wysokość progów nie może przekraczać 0,02 m.”;

19) uchyla się § 63;

20) dodaje się § 65 w brzmieniu:

„§ 65. W budynku wielorodzinnym, w pomieszczeniu przy wejściu lub innym miejscu dostępnym dla adresatów przesyłek i operatorów pocztowych, należy zapewnić miejsce do zainstalowania oddawczych skrzynek pocztowych.”;

21) uchyla się § 66;

22) w § 68 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Graniczne wymiary schodów stałych w budynkach o różnym przeznaczeniu określa tabela:

Przeznaczenie budynków	Minimalna szerokość użytkowa (m)		Maksymalna wysokość stopni (m)
	biegu	spocznika	
1	2	3	4
Budynki mieszkalne jednorodzinne i w zabudowie zagrodowej oraz mieszkania dwupoziomowe	0,8	0,8	0,19
Budynki mieszkalne wielorodzinne, budynki zamieszkania zbiorowego*) oraz budynki użyteczności publicznej*), z wyłączeniem budynków zakładów opieki zdrowotnej, a także budynki produkcyjne*), magazynowo-składowe oraz usługowe, w których zatrudnia się ponad 10 osób	1,2	1,5	0,175
Przedszkola i żłobki	1,2	1,3	0,15
Budynki opieki zdrowotnej*)	1,4	1,5	0,15
Garaże wbudowane i wolno stojące (wielostanowiskowe) oraz budynki usługowe, w których zatrudnia się do 10 osób	0,9	0,9	0,19
We wszystkich budynkach niezależnie od ich przeznaczenia schody do kondygnacji podziemnej, pomieszczeń technicznych i poddaszy nieużytkowych	0,8	0,8	0,2

*) W przypadku tych budynków szerokość użytkową biegu schodowego i spocznika należy przyjmować z uwzględnieniem wymagań określonych w ust. 2.

2. Łączną szerokość użytkową biegów oraz łączną szerokość użytkową spoczników w klatkach schodowych, stanowiących drogę ewakuacyjną, należy obliczać wprost proporcjonalnie do liczby osób mogących przebywać równocześnie na kondygnacji, na której przewiduje się obecność największej ich liczby, przyjmując co najmniej 0,6 m szerokości na 100 osób, przy czym najmniejsza szerokość biegu i spocznika nie może być mniejsza niż określono to w ust. 1.”;

23) w § 71 uchyla się ust. 4;

24) § 73 otrzymuje brzmienie:

„§ 73. 1. W pomieszczeniu mieszkalnym poziom posadzki od strony ściany z otworami okiennymi lub drzwiowymi powinien znajdować się ponad najwyższym poziomem terenu przy tej ścianie.

2. W pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi w budynku zakładu opieki zdrowotnej, budynku opieki społecznej, budynku oświaty, wychowania i nauki poziom posadzki powinien znajdować się co najmniej 0,3 m ponad najwyższy poziom terenu przy ścianach zewnętrznych tych pomieszczeń.

3. W pomieszczeniu produkcyjnym i usługowym dopuszcza się obniżenie poziomu posadzki poniżej rzędnej najwyższego poziomu terenu przy ścianach zewnętrznych tych pomieszczeń, pod warunkiem uzyskania zgody właściwego wojewódzkiego inspektora sanitarnego i okręgowego inspektora pracy.”;

25) w § 75 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Drzwi do pomieszczenia przeznaczonego na pobyt ludzi powinny mieć co najmniej szerokość 0,8 m i wysokość 2 m.

2. W budynku użyteczności publicznej drzwi wewnętrzne do pomieszczeń ogólnodostępnych powinny mieć co najmniej szerokość 0,9 m i wysokość 2 m, a do innych pomieszczeń co najmniej szerokość 0,8 m i wysokość 2 m, z zastrzeżeniem § 239 ust. 1.”;

26) w § 81:

a) uchyla się ust. 1;

b) ust. 2-4 otrzymują brzmienie:

„2. Kabina natryskowa, niezamykana i zamykana, przystosowana do potrzeb osób niepełnosprawnych poruszających się na wózkach inwalidzkich, powinna mieć powierzchnię nie mniejszą niż 2,5 m² i szerokość co najmniej 1,5 m oraz być wyposażona w urządzenia wspomagające, umożliwiające korzystanie z niej zgodnie z przeznaczeniem.

3. Kabina natryskowa zamykana, jeżeli jest wydzielona ścianami na całą swoją wysokość powinna być wyposażona w wentylację mechaniczną wywiewną.

4. Bezpośrednio przy pomieszczeniu z kabinami natryskowymi i umywalniami zbiorowymi powinna znajdować się kabina ustępowa.”;

27) w § 85 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W ustępach ogólnodostępnych należy stosować:

- 1) przedsionki, oddzielone ścianami pełnymi na całą wysokość pomieszczenia, w których mogą być instalowane tylko umywalki,
- 2) drzwi wejściowe i drzwi wewnętrzne o szerokości co najmniej 0,9 m,
- 3) drzwi do kabin ustępowych, otwierane na zewnątrz o szerokości co najmniej 0,8 m, a do kabin przystosowanych dla potrzeb osób niepełnosprawnych, co najmniej 0,9 m,
- 4) przegrody dzielące ustęp damski od męskiego, wykonane jako ściany pełne na całą wysokość pomieszczenia,
- 5) miski ustępowe umieszczone w oddzielnych kabinach o szerokości co najmniej 1 m i długości 1,1 m, ze ściankami i drzwiami o wysokości co najmniej 2 m z prześwitem nad podłogą 0,15 m; oddzielenia nie wymagają ustępy dla dzieci w żłobkach i przedszkolach,
- 6) wpusty kanalizacyjne podłogowe z syfonem oraz armaturę czerpalną ze złączką do węża w pomieszczeniach z pisuarem lub mających więcej niż 4 kabiny ustępowe,
- 7) wentylację grawitacyjną lub mechaniczną – w ustępach z oknem i jedną kabiną, a w innych – mechaniczną o działaniu ciągłym lub włączaną automatycznie.”;

28) uchyla się § 90;

29) w § 92:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Mieszkanie powinno mieć pomieszczenia mieszkalne, kuchnię lub wnękę kuchenną, łazienkę, ustęp wydzielony lub miejsce na miskę ustępową w łazience, przestrzeń składowania oraz przestrzeń komunikacji wewnętrznej.
2. W kuchni lub wnęcie kuchennej należy zainstalować lub przewidzieć możliwość zainstalowania trzonu kuchennego, zlewozmywaka lub zlewu, oraz urządzeń chłodniczych, a także przewidzieć możliwość urządzenia miejsca do przygotowywania posiłków.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. W ustępie wydzielonym należy zainstalować lub przewidzieć możliwość zainstalowania umywalki.”;

30) w § 93 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. W mieszkaniu wielopokojowym kuchnia może stanowić część pokoju przeznaczonego na pobyt dzienny, pod warunkiem zastosowania nad trzonem kuchennym okapu wywiewnego wentylacji grawitacyjnej lub mechanicznej, a także otworu wywiewnego, tego samego rodzaju wentylacji co w okapie, usytuowanego nie więcej niż 0,15 m poniżej płaszczyzny sufitu.”;

31) uchyla się § 94;

32) w § 101 uchyla się ust. 2 - 4;

33) § 102 otrzymuje brzmienie;

„§ 102. Garaż lub jego część nieprzeznaczona do zawodowej obsługi samochodów osobowych, stanowiący samodzielny budynek lub część innego budynku, będący garażem zamkniętym – z pełną obudową zewnętrzną i zamykanymi otworami, bądź garażem otwartym – bez ścian zewnętrznych albo ze ścianami niepełnymi lub ażurowymi, powinien mieć:

- 1) najniższą wysokość w świetle co najmniej 2,2 m i do spodu przewodów i urządzeń instalacyjnych 2 m,
- 2) wjazdy lub wrota garażowe co najmniej o szerokości 2,3 m i wysokości 2 m w świetle,
- 3) oświetlenie elektryczne,
- 4) zapewnioną wymianę powietrza, zgodnie z § 108,
- 5) wpusty podłogowe z syfonem i osadnikami w garażu z instalacją wodociągową lub przeciwpożarową tryskaczową, w garażu podziemnym przed wjazdem do niego oraz w garażu nadziemnym o pojemności powyżej 25 samochodów,
- 6) instalację przeciwpożarową, wymaganą przepisami dotyczącymi ochrony przeciwpożarowej, zabezpieczoną przed zamarzaniem.”;

34) w § 103 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pochylnie stanowiące dojazd samochodów do garażu powinny mieć nachylenie określone w § 70.”;

35) w § 104:

a) uchyla się ust. 1 i 2;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Stanowiska postojowe w garażu powinny mieć co najmniej długość 5 m i szerokość 2,3 m, a stanowiska skrajne, wówczas gdy z boku zaparkowanego samochodu znajduje się ściana, słup lub pilaster, szerokość nie mniejszą niż 2,5 m.”;

36) w § 105:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Ogólnodostępny garaż powinien mieć co najmniej jedną kondygnację dostępną dla osób niepełnosprawnych, ze stanowiskami postojowymi przeznaczonymi dla samochodów, z których korzystają te osoby.”

b) uchyla się ust. 5;

37) uchyla się § 111;

38) w § 113:

a) dodaje się ust. 1 w brzmieniu:

„1. Instalację wodociagową stanowią układy połączonych przewodów, armatury i urządzeń, służące do rozprowadzania w budynku zimnej i ciepłej wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, spełniającej wymagania jakościowe określone w przepisach odrębnych dotyczących warunków, jakim powinna odpowiadać ta woda.”

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Instalacja wodociagowa zimnej wody doprowadzanej z sieci wodociagowej rozpoczyna się bezpośrednio za zestawem wodomierza głównego, a instalacja zimnej wody pochodzącej z własnego ujęcia (studni) – od urządzenia, za pomocą którego jest pobierana woda z tego ujęcia, a kończy punktami czerpaknymi lub armaturą odcinającą na przewodach służących do zasilania innych instalacji.

3. Instalacja wodociagowa ciepłej wody przygotowywanej:

1) centralnie – rozpoczyna się bezpośrednio za armaturą odcinającą tę instalację od indywidualnego węzła ciepłowniczego, od grupowego węzła ciepłowniczego lub od kotłowni a kończy punktami czerpaknymi,

2) miejscowo – rozpoczyna się bezpośrednio za armaturą odcinającą na przewodzie zasilającym zimną wodą urządzenia do przygotowywania ciepłej wody a kończy punktami czerpaknymi.”

c) ust. 5–7 otrzymują brzmienie:

„5. Instalacja wodociagowa zimnej wody powinna spełniać wymagania określone w przepisach odrębnych dotyczących przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę.

6. Wyroby zastosowane w instalacji wodociągowej powinny być dobrane z uwzględnieniem właściwości korozyjnych wody, tak aby nie powodowała ona oddziaływania na materiały wyrobów pogarszającego jej jakość oraz trwałość instalacji, a także, aby takich skutków nie wywoływało wzajemne oddziaływanie materiałów, z których wykonano te wyroby.
7. Instalacja wodociągowa powinna być zabezpieczona przed możliwością wtórnego zanieczyszczenia wody, zgodnie z Polską Normą dotyczącą ochrony przed takim zanieczyszczeniem.”;

d) uchyla się ust. 8;

39) w § 116 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Zestaw wodomierza głównego, na połączeniu z siecią wodociagową, powinien być umieszczony na pierwszej kondygnacji nadziemnej lub podziemnej, w wydzielonym, łatwo dostępnym miejscu, zabezpieczonym przed zalaniem wodą, zamarzaniem oraz dostępem osób niepowołanych. W budynkach mieszkalnych wielorodzinnych, zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej miejscem tym powinno być odrębne pomieszczenie.”;

40) w § 117 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Pomieszczenie lub studzienka, w której jest zainstalowany zestaw wodomierza głównego, powinny mieć:
- 1) w przypadku umieszczenia na kondygnacji podziemnej budynku – wpust do kanalizacji, zabezpieczony zamknięciem przeciwwzalewowym, jeżeli warunki lokalne tego wymagają, a także wentylację,
 - 2) w przypadku umieszczenia w studziencie wodomierzowej poza budynkiem – zabezpieczenie przed napływem wód gruntowych i opadowych, zagłębienie do wyczerpywania wody oraz wentylację.”;

41) w § 118 uchyla się ust. 2;

42) w § 120:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Instalacja wodociągowa ciepłej wody powinna zapewniać uzyskanie w punktach czerpalnych wody o temperaturze nie niższej niż 55°C i nie wyższej niż 60°C, a także – z wyjątkiem budynków mieszkalnych jednorodzinnych - umożliwiać przeprowadzanie okresowej dezynfekcji, bez obniżania trwałości instalacji i zastosowanych w niej wyrobów. Dla przeprowadzenia dezynfekcji cieplnej niezbędne jest zapewnienie temperatury wody nie niższej niż 70°C i nie wyższej niż 80°C.
2. W budynkach mieszkalnych wielorodzinnych i budynkach zamieszkania zbiorowego w instalacji wodociągowej ciepłej wody powinien być zapewniony stały obieg wody, przy czym wymaganie to nie dotyczy odcinka instalacji bezpośrednio przed punktem czerpalnym, w którym objętość wody jest nie większa niż 3 dm³ lub jest zastosowane urządzenie techniczne umożliwiające utrzymywanie na tym odcinku temperatury wody wymaganej w punktach czerpalnych, o której mowa w ust. 1”;

b) uchyla się ust. 3

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Instalacja wodociągowa ciepłej wody powinna być zabezpieczona przed możliwością przekroczenia, dopuszczalnych dla danych instalacji, ciśnienia i temperatury, zgodnie z wymaganiami Polskiej Normy dotyczącej zabezpieczeń urządzeń instalacji ciepłej wody użytkowej.”;

43) w § 122 uchyla się ust. 3;

44) § 124 otrzymuje brzmienie:

„§ 124. Instalacja kanalizacyjna grawitacyjna z pomieszczeń w budynku, z których krótkotrwale nie jest możliwy grawitacyjny spływ ścieków, może być wykonana pod warunkiem zainstalowania zabezpieczenia przed przepływem zwrotnym ścieków z sieci kanalizacyjnej przez zastosowanie urządzenia przeciwwzalewowego lub pompowni ścieków, zgodnie z wymaganiami Polskiej Normy dotyczącej tych zabezpieczeń w kanalizacji grawitacyjnej.”;

45) w § 125 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przewody spustowe (piony) instalacji kanalizacyjnej grawitacyjnej powinny być wyprowadzone jako przewody wentylujące ponad dach, a także powyżej górnej krawędzi okien i drzwi znajdujących się w odległości poziomej mniejszej niż 4 m od wylotów tych przewodów.”;

46) w § 126 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przewody odprowadzające wody opadowe przez wnętrze budynku do sieci kanalizacji ogólnospławnej należy łączyć z przewodami odpływowymi instalacji kanalizacyjnej na odcinku poza budynkiem lub bezpośrednio z siecią kanalizacji ogólnospławnej.”

47) uchyla się § 129;

48) uchyla się § 130;

49) w § 133:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wyroby zastosowane w instalacji ogrzewczej wodnej powinny być dobrane z uwzględnieniem właściwości korozyjnych wody w taki sposób, aby ich wzajemne oddziaływanie nie pogarszało trwałości instalacji oraz umożliwiało spełnienie wymagań Polskiej Normy dotyczącej jakości wody w instalacjach ogrzewania”;

b) uchyla się ust. 5 i 6;

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Zabrania się stosowania kotła na paliwo stałe do zasilania instalacji ogrzewczych wodnych systemu zamkniętego, wyposażonych w przeponowe naczynia zbiorcze, z wyjątkiem kotłów spełniających wymagania Polskiej Normy dotyczącej kotłów grzewczych na paliwo stałe o mocy nominalnej do 300 kW, wyposażonych w urządzenia do odprowadzania nadmiaru ciepła jeżeli zostaną zapewnione warunki niezawodnego działania tego urządzenia.”

d) uchyla się ust. 8;

50) w § 134:

a) uchyla się ust. 3,

b) uchyla się ust. 10;

51) w § 135:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W budynku z instalacją ogrzewczą wodną powinno być instalowane urządzenie umożliwiające obliczanie kosztów zużytego ciepła w tym budynku:

- 1) układ pomiarowo-rozliczeniowy, wówczas gdy instalacja ogrzewcza zasilana jest z sieci ciepłowniczej,
- 2) ciepłomierz, wówczas gdy instalacja ogrzewcza zasilana jest z węzła grupowego lub z kotłowni wspólnej dla więcej niż jednego budynku.

3. Jeżeli kotłownia zasila instalacje ogrzewcze wodne tylko w jednym budynku dopuszcza się, aby urządzeniem umożliwiającym obliczanie kosztów zużytego ciepła stanowiły urządzenia do pomiaru ilości zużytego w kotłowni paliwa.”;

b) uchyla się ust. 6;

52) w § 136:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kotły na paliwo stałe o mocy cieplnej nominalnej do 25 kW powinny być instalowane w wydzielonych pomieszczeniach technicznych zlokalizowanych na poziomie lub poniżej poziomu ogrzewanych pomieszczeń bądź w takich pomieszczeniach, w których dopuszcza się instalowanie kotłów o większych mocach cieplnych nominalnych.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kotły na paliwo stałe o łącznej mocy cieplnej nominalnej powyżej 25 kW do 2 000 kW powinny być instalowane w wydzielonych pomieszczeniach technicznych zlokalizowanych na kondygnacji podziemnej lub pierwszej nadziemnej. Skład paliwa i żużłownia powinny być umieszczone w oddzielnych pomieszczeniach technicznych.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Kotły na olej opałowy o łącznej mocy cieplnej nominalnej powyżej 30 kW do 2 000 kW powinny być instalowane w wydzielonych pomieszczeniach technicznych budynku przeznaczonych wyłącznie do tego celu, na pierwszej kondygnacji podziemnej, na najniższej kondygnacji nadziemnej lub w budynku wolnostojącym przeznaczonym wyłącznie na kotłownię.”;

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W pomieszczeniu, w którym są zainstalowane kotły na paliwo stałe lub olej opałowy, podłoga, a także ściany do wysokości 10 cm oraz progi drzwiowe o wysokości 4 cm powinny być wodoszczelne. Warunek wodoszczelności dotyczy również wszystkich przejść przewodów w podłodze oraz w ścianach do wysokości 10 cm.”;

e) uchyla się ust. 9;

53) w § 137:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stałe zbiorniki na olej opałowy o temperaturze zapłonu powyżej 55°C powinny być usytuowane pod ziemią lub na powierzchni ziemi, albo w przeznaczonych wyłącznie na ten cel pomieszczeniu technicznym na pierwszej nadziemnej lub pierwszej podziemnej kondygnacji budynku, zwanym dalej „magazynem” oleju opałowego.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W magazynie oleju opałowego powinna być wykonana, na części lub całości pomieszczenia, izolacja szczelna na przenikanie oleju w postaci wanny wychwytującej, mogącej w przypadku awarii pomieścić olej o objętości co najmniej jednego zbiornika.”;

54) w § 140:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przewody (kanały) kominowe w budynku: wentylacyjne, a także spalinowe i dymowe od palenisk o wydajności do 45 kW/h, prowadzone w budynku, powinny mieć wymiary przekroju, sposób prowadzenia i wysokość, stwarzające potrzebny ciąg, zapewniający wymaganą przepustowość, oraz spełniające wymagania określone w Polskiej Normie dotyczących wymagań technicznych dla przewodów kominowych oraz projektowania kominów.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Najmniejszy wymiar przekroju lub średnica murowanych przewodów kominowych spalinowych o ciągu naturalnym i przewodów dymowych powinna wynosić co najmniej 0,14 m, a przy zastosowaniu metalowych wkładów kominowych ich najmniejszy wymiar lub średnica – co najmniej 0,12 m.”;

55) w § 148 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W budynkach wysokich i wysokościowych, a także w tych budynkach niskich i średniowysokich, w których zapewnienie odpowiedniej wymiany powietrza nie jest możliwe za pomocą wentylacji grawitacyjnej należy stosować wentylację mechaniczną wywiewną lub nawiewno-wywiewną.”;

56) w § 150:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku zastosowania w budynku przepływu powietrza wentylacyjnego między pomieszczeniami lub strefami wentylacyjnymi, w pomieszczeniu należy zapewnić kierunek przepływu od pomieszczenia lub strefy o mniejszym do pomieszczenia lub strefy o większym stopniu zanieczyszczenia powietrza.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W instalacjach wentylacji i klimatyzacji nie należy łączyć ze sobą przewodów z pomieszczeń o różnych wymaganiach użytkowych i sanitarno-zdrowotnych. Nie dotyczy to budynków mieszkalnych jednorodzinnych i budynków rekreacji indywidualnej oraz instalacji wentylacji mechanicznej wywiewnej w budynkach mieszkalnych wielorodzinnych.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W pomieszczeniach w budynkach użyteczności publicznej i produkcyjnych, których przeznaczenie wiąże się z ich okresowym użytkowaniem, instalacja wentylacji mechanicznej lub klimatyzacji powinna zapewniać możliwość ograniczenia intensywności działania lub jej wyłączenia poza okresem użytkowania pomieszczeń, z zachowaniem warunku normalnej pracy przez co najmniej jedną godzinę przed i po ich użytkowaniu.”;

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Instalowane w pomieszczeniu urządzenia, w szczególności zużywające powietrze, nie mogą wywoływać zakłóceń ograniczających skuteczność funkcjonowania wentylacji w danej strefie wentylacyjnej.”;

57) w § 152 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Otwory wlotowe czerpni powietrza powinny być umieszczone na wysokości 2 m nad poziomem terenu, a jeżeli są one umieszczone nie wyżej niż 7 m nad poziomem terenu, powinny znajdować się w odległości co najmniej 8 m w rzucie poziomym od skraju jezdni lub wydzielonych miejsc postojowych dla więcej niż 20 samochodów, miejsc gromadzenia odpadów stałych, wywiewek kanalizacyjnych oraz innych źródeł zanieczyszczenia powietrza.”;

4. Czerpnie powietrza sytuowane na dachu budynku powinny być tak lokalizowane, aby dolna krawędź otworu wlotowego znajdowała się powyżej warstwy śniegu przewidywanej w danym miejscu dachu, jednak nie mniej niż 0,4 m ponad płaszczyzną na której te czerpnie są zamontowane, oraz aby została zachowana odległość co najmniej 6 m od wywiewek kanalizacyjnych.”;

58) § 153 uchyla się ust. 5;

59) w § 154:

a) uchyla się ust. 3–5;

b) uchyla się ust. 7 i 8;

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Instalacje wentylacji mechanicznej i klimatyzacji powinny być wyposażone w przepustnice zlokalizowane w miejscach umożliwiających regulację instalacji, a także odcięcie dopływu powietrza zewnętrznego i wypływu powietrza wewnętrznego. Wymaganie to nie dotyczy instalacji mechanicznej wywiewnej, przewidzianej do okresowej pracy, jako wentylacja grawitacyjna.”;

60) w § 155 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku zastosowania w pomieszczeniach innego rodzaju wentylacji niż nawiewna wentylacja mechaniczna lub hybrydowa, dopływ powietrza zewnętrznego, w ilości niezbędnej dla potrzeb wentylacyjnych, należy zapewnić przez urządzenia nawiewne umieszczane w oknach, drzwiach balkonowych lub w innych częściach przegród zewnętrznych.”;

61) w § 156:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Instalację gazową zasilaną z sieci gazowej stanowi układ przewodów za kurkiem głównym, prowadzonych na zewnątrz lub wewnątrz budynku, wraz z armaturą, kształtkami i innym wyposażeniem, a także urządzenia do pomiaru zużycia gazu, urządzenia gazowe z wyposażeniem oraz przewody spalinowe lub powietrzno-spalinowe odprowadzające spaliny bezpośrednio poza budynek bądź do przewodów w ścianach.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Wymagania dla instalacji gazowych, o których mowa w rozporządzeniu nie dotyczą instalacji przeznaczonych dla celów produkcyjno-przemysłowych (technologicznych).”;

62) w § 157 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Instalacja gazowa w budynku powinna zapewniać doprowadzenie paliwa gazowego w ilości odpowiadającej potrzebom użytkowym oraz odpowiednią wartość ciśnienia przed urządzeniami gazowymi, zależną od rodzaju paliwa gazowego zastosowanego do zasilania budynku, określoną Polską Normą dotyczącą paliw gazowych, przy czym ciśnienie to w budynkach mieszkalnych, budynkach zamieszkania zbiorowego, budynkach użyteczności publicznej, budynkach rekreacji indywidualnej oraz w zabudowie zagrodowej nie powinno być wyższe niż 5 kPa.

3. Instalacja gazowa w budynku o wysokości większej niż 35 m może być doprowadzona tylko do pomieszczeń technicznych, w których są zainstalowane urządzenia gazowe, usytuowanych pierwszej kondygnacji nadziemnej lub pierwszej podziemnej, a także na najwyższej kondygnacji budynku lub nad tą kondygnacją, pod warunkiem zastosowania urządzeń stabilizujących ciśnienie gazu.”;

63) w § 158:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Czujki sygnalizujące niedopuszczalny poziom stężenia gazu w budynkach, o których mowa w ust. 1, powinny być instalowane w najniższej położonych pomieszczeniach budynku, w których istnieje możliwość nagromadzenia gazu przy stanach awaryjnych instalacji lub przyłącza gazowego.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Instalacja gazowa przyłączona do sieci gazowej wykonanej z rur metalowych powinna być zabezpieczona przed wpływem prądów błędzących.”;

64) w § 159:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W budynkach o charakterze monumentalnym lub zabytkowym dopuszcza się instalowanie kurków głównych w miejscach łatwo dostępnych z zewnątrz, niebędących pomieszczeniami, np. w podcieniach, prześwitach, bramach, w odległości nie większej niż 2 m od lica zewnętrznego budynku.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dopuszcza się instalowanie kurka głównego poniżej poziomu terenu, pod warunkiem zachowania wymagań właściwych dla armatury zaporowej montowanej na gazociągach sieci gazowych.”;

65) w § 161 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku instalacji gazowej, zasilanej paliwem gazowym o ciśnieniu do 500 kPa, z której korzysta jeden odbiorca, a nominalne zużycie gazu jest mniejsze niż 10 m³/h, dopuszcza się, aby zawór odcinający zainstalowany przed urządzeniem redukcyjnym był traktowany jako kurek główny. Przepis ten stosuje się także, jeżeli urządzenie redukcyjne jest połączone w jeden zespół z gazomierzem.”;

66) w § 163 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W budynkach mieszkalnych jednorodzinnych, budynkach w zabudowie zagrodowej i budynkach rekreacji indywidualnej przewody instalacji gazowej, a w pozostałych budynkach tylko przewody za gazomierzami lub odgałęzieniami prowadzącymi do odrębnych mieszkań lub lokali użytkowych powinny być wykonane z rur, o których mowa w ust. 2, łączonych również z zastosowaniem połączeń gwintowanych bądź też z rur miedzianych łączonych przez lutowanie lutem twardym. Dopuszcza się stosowanie innych sposobów łączenia rur, jeżeli spełniają one wymagania szczelności i trwałości określone w Polskiej Normie dotyczącej przewodów gazowych dla budynków.”;

67) w § 164

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dopuszcza się prowadzenie przewodów instalacji gazowych przez pomieszczenia mieszkalne, pod warunkiem zastosowania rur miedzianych, rur stalowych bez szwu lub rur stalowych ze szwem przewodowych, łączonych przez spawanie. Dopuszcza się stosowanie łączenia rur innymi sposobami, o których mowa w § 163 ust. 4.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dopuszcza się prowadzenie przewodów gazowych z rur stalowych bez szwu i rur stalowych ze szwem przewodowych, łączonych za pomocą spawania przez jedną (naziemną lub podziemną) kondygnację garażu, pod warunkiem zabezpieczenia tych przewodów przed uszkodzeniem mechanicznym.”;

68) w § 165 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przewody instalacji gazowych na kondygnacjach podziemnych należy prowadzić na powierzchni ścian lub pod stropem, natomiast na kondygnacjach nadziemnych dopuszcza się prowadzenie ich także w bruzdach osłoniętych nieuszczelnionymi ekranami lub wypełnionych – po uprzednim wykonaniu próby szczelności instalacji – łatwo usuwalną masą tynkarską, niepowodującą korozji przewodów. Wypełnianie bruzd, w których są prowadzone przewody z rur miedzianych, jest zabronione.”;

69) w § 166:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urządzenia pomiarowe zużycia gazu, zwane dalej „gazomierzami” spełniające wymagania określone w Polskiej Normie dotyczącej gazomierzy, powinny być zainstalowane oddzielnie dla każdego z odbiorców i zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Gazomierze mogą być ponadto instalowane w wydzielonych i zamykanych pomieszczeniach na kondygnacjach podziemnych, jeżeli mają one otwór okienny oraz przewód wentylacji grawitacyjnej wyprowadzony ponad dach lub przez ścianę zewnętrzną na wysokość co najmniej 2,5 m powyżej poziomu terenu, w odległości nie mniejszej niż 0,5 m od bocznej krawędzi okien, drzwi i innych otworów.”;

70) w § 174 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dopuszcza się w pomieszczeniu kotłowni przyłączenie kilku kotłów do wspólnego kanału spalinowego w przypadku:

- 1) kotłów pobierających powietrze do spalania z pomieszczenia, pod warunkiem zastosowania skrzyniowego przerywacza ciągu lub wyposażenia kotłów w czujniki zaniku ciągu kominowego wyłączających równocześnie wszystkie kotły,
- 2) wykonania dla kotłów z palnikami nadmuchowymi przewodu spalinowego o przekroju poprzecznym nie mniejszym niż 1,6 sumy przekrojów przewodów odprowadzających spaliny z poszczególnych kotłów, a także wyposażenie wylotu przewodu spalinowego w czujnik zaniku ciągu kominowego, wyłączającego równocześnie wszystkie kotły lub umieszczenie we wszystkich kotłach indywidualnych czujników zaniku ciągu oraz zainstalowanie na przewodach spalinowych zaworów zwrotnych zabezpieczających niepracujące kotły przed napływem spalin.”;

71) w § 175 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wyloty przewodów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, powinny znajdować się wyżej niż 2,5 m ponad poziomem terenu. Dopuszcza się sytuowanie tych wylotów poniżej 2,5 m, lecz nie mniej niż 0,5 m ponad poziomem terenu, jeżeli w odległości do 8 m nie znajduje się plac zabaw dla dzieci lub inne miejsca rekreacyjne.”;

72) § 179 otrzymuje brzmienie:

„§ 179. 1. Instalacje gazowe w budynku lub w zespole budynków mogą być zasilane z jednego zbiornika z gazem płynnym lub grupy takich zbiorników, pod warunkiem spełnienia wymagań niniejszego rozporządzenia oraz wymagań określonych w przepisach odrębnych dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy przy magazynowaniu, napełnianiu i rozprowadzaniu gazów płynnych.

2. Zbiorniki gazu płynnego nie mogą być sytuowane w zagłębieniach terenu, w miejscach podmokłych oraz w odległości mniejszej niż 5 m od rowów, studzienek lub wpustów kanalizacyjnych.

3. Dopuszczalną odległość zbiorników z gazem płynnym od budynków mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego oraz użyteczności publicznej, a także między zbiornikami określa poniższa tabela:

Nominalna pojemność zbiornika w m ³	Odległość od budynków mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego lub użyteczności publicznej od:		Odległość od sąsiedniego zbiornika podziemnego lub nadziemnego w m
	zbiornika naziemnego w m	zbiornika podziemnego w m	
1	2	3	4
do 3	3	1	1
powyżej 3 do 5	5	2,5	1
powyżej 5 do 7	7,5	3	1,5
powyżej 7 do 10	10	5	1,5
powyżej 10 do 40	20	10	¼ sumy średnic dwóch sąsiednich zbiorników
powyżej 40 do 65	30	15	

4. Dopuszczalna odległość zbiorników z gazem płynnym od budynków produkcyjnych i magazynowych powinna wynosić dla zbiorników o pojemności:
- 1) do 10 m³ – nie mniej niż odległość określona w tabeli ust. 3, w kolumnach 2 i 3,
 - 2) powyżej 10 m³ – nie mniej niż połowa odległości określonej w tabeli ust. 3, w kolumnach 2 i 3.
5. Odległość zbiorników z gazem płynnym od granicy z sąsiednią działką budowlaną powinna być nie mniejsza niż połowa odległości określonej w tabeli ust. 3, w kolumnach 2 i 3, przy zachowaniu wymaganej odległości od budynku danego rodzaju.
6. Odległości określone w tabeli ust. 3, w kolumnie 2 mogą być zmniejszone do 50% w przypadku zastosowania wolnostojącej ściany oddzielenia przeciwpożarowego o klasie odporności ogniowej co najmniej REI 120, usytuowanej między zbiornikiem z gazem płynnym a budynkiem. Wymiary wolnostojącej ściany oraz jej odległość od zbiornika powinny być tak dobrane aby osłonić zbiornik od tej części budynku, która znajduje się w odległości mniejszej niż określona w tabeli ust. 3, w kolumnie 2, od dowolnego punktu zbiornika.
7. Dla zbiornika z gazem płynnym o łącznej pojemności do 10 m³ zmniejszenie jego odległości od budynku, o której mowa w ust. 6, może mieć miejsce również wówczas gdy pionowy pas ściany tego budynku o szerokości co najmniej równej rzutowi równoległemu zbiornika, powiększonej po 2 m z obu jego stron oraz o wysokości równej wysokości budynku, będzie miał klasę odporności ogniowej co najmniej REI 120 i w tym pasie ściany nie będą znajdowały się otwory okienne i drzwiowe.
8. Odległość zbiornika z gazem płynnym od rzutu poziomego skrajnego przewodu elektroenergetycznej linii napowietrznej, a także od szyny zelektryfikowanej linii kolejowej oraz tramwajowej powinna wynosić co najmniej:
- 1) 3 m – przy napięciu linii elektroenergetycznej lub sieci trakcyjnej do 1 kV,
 - 2) 15 m – przy napięciu linii elektroenergetycznej lub sieci trakcyjnej równej lub większej od 1 kV.”;

73) w § 181:

a) ust. 1–5 otrzymują brzmienie:

„1. Budynek, w którym zanik napięcia w elektroenergetycznej sieci zasilającej może spowodować zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, poważne zagrożenie środowiska, a także znaczne straty materialne, należy zasiląć co najmniej z dwóch niezależnych, samoczynnie załączających się źródeł energii elektrycznej, oraz wyposażać w samoczynnie załączające się oświetlenie awaryjne (zapasowe lub ewakuacyjne). W budynku wysokościowym jednym ze źródeł zasilania powinien być zespół prądotwórczy.

2. Oświetlenie zapasowe należy stosować w pomieszczeniach, w których po zaniku oświetlenia podstawowego istnieje konieczność kontynuowania czynności w niezmienny sposób lub ich bezpiecznego zakończenia, przy czym czas działania tego oświetlenia powinien być dostosowany do uwarunkowań wynikających z wykonywanych czynności oraz warunków występujących w pomieszczeniu.

3. Oświetlenie ewakuacyjne należy stosować:

1) w pomieszczeniach:

- a) widowni kin, teatrów i filharmonii oraz innych sal widowiskowych,
- b) audytoriów, sal konferencyjnych, czytelni, lokali rozrywkowych oraz sal sportowych, przeznaczonych dla ponad 200 osób,
- c) wystawowych w muzeach,
- d) o powierzchni netto ponad 1 000 m² w garażach oświetlonych wyłącznie światłem sztucznym,
- e) o powierzchni netto ponad 2 000 m² w budynkach użyteczności publicznej, budynkach zamieszkania zbiorowego oraz w budynkach produkcyjnych i magazynowych,

2) na drogach ewakuacyjnych:

- a) z pomieszczeń wymienionych w pkt 1,
- b) oświetlonych wyłącznie światłem sztucznym,
- c) w szpitalach i innych budynkach przeznaczonych przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się,
- d) w wysokich i wysokościowych budynkach użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego.

4. Oświetlenie ewakuacyjne nie jest wymagane w pomieszczeniach, w których oświetlenie zapasowe spełnia warunek określony w ust. 5 dla oświetlenia ewakuacyjnego, a także wymagania Polskich Norm w tym zakresie.

5. Oświetlenie ewakuacyjne powinno działać przez co najmniej 1 godzinę od zniknięcia oświetlenia podstawowego.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Oświetlenie awaryjne należy wykonywać zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi wymagań w tym zakresie.”;

74) w § 183 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Połączeniami wyrównawczymi, o których mowa w ust. 1 pkt 7, należy objąć:

- 1) instalację wodociągową wykonaną z przewodów metalowych, a także metalową armaturę oraz metalowe urządzenia instalacji wodociągowej wykonanej z zastosowaniem przewodów z materiałów nieprzewodzących prądu elektrycznego,
- 2) metalowe elementy instalacji kanalizacyjnej,
- 3) instalację ogrzewczą wodną wykonaną z przewodów metalowych,
- 4) metalowe elementy instalacji gazowej,
- 5) metalowe elementy szybów i maszynowni dźwigów,
- 6) metalowe elementy przewodów i wkładów kominowych,
- 7) metalowe elementy przewodów i urządzeń do wentylacji i klimatyzacji,
- 8) metalowe elementy instalacji telekomunikacyjnej.”;

75) w § 186 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Główne, pionowe ciągi instalacji elektrycznej w budynku mieszkalnym wielorodzinnym, budynku zamieszkania zbiorowego i budynku użyteczności publicznej należy prowadzić poza mieszkaniami i pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi, w wydzielonych kanałach lub szybach instalacyjnych, zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi wymagań w tym zakresie.”;

76) w § 187:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przewody i kable elektryczne należy prowadzić w sposób umożliwiający ich wymianę bez naruszania konstrukcji budynku w sposób zagrażający jej bezpieczeństwu.”;

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Przewody i kable elektryczne wraz z zamocowaniami stosowane w systemach zasilania i sterowania urządzeniami służącymi ochronie przeciwpożarowej powinny zapewniać ciągłość dostawy energii elektrycznej w warunkach pożaru przez wymagany czas działania urządzenia przeciwpożarowego.

4. Dopuszcza się ograniczenie czasu zapewnienia ciągłości dostawy energii elektrycznej do urządzeń służących ochronie przeciwpożarowej do 30 minut, dla przewodów i kabli znajdujących się w obrębie przestrzeni chronionych stałym samoczynnym urządzeniem gaśniczym. Dopuszczenie to nie dotyczy oświetlenia ewakuacyjnego, o którym mowa w § 181 ust. 5.”;

77) uchyla się § 189;

78) § 190 otrzymuje brzmienie:

„§ 190. W budynku mieszkalnym wielorodzinnym oświetlenie i odbiorniki w pomieszczeniach do ruchu ogólnego (komunikacji) oraz technicznych i gospodarczych powinny być zasilane z rozdzielnic administracyjnych.”;

79) § 192 otrzymuje brzmienie:

- „§ 192. 1. Instalację telekomunikacyjną budynku, o której mowa w § 56, stanowią elementy infrastruktury telekomunikacyjnej, w szczególności kable i przewody wraz z osprzętem instalacyjnym i urządzeniami telekomunikacyjnymi, począwszy od punktu połączenia z publiczną siecią telekomunikacyjną (przyłącznica kablowa) lub od urządzenia systemu radiowego, do gniazda abonenckiego.
2. Połączenie sieci telekomunikacyjnej z instalacją telekomunikacyjną budynku powinno być usytuowane na pierwszej podziemnej lub pierwszej nadziemnej kondygnacji budynku, a w przypadku systemu radiowego – na jego najwyższej kondygnacji, w odrębnym pomieszczeniu lub szafce.
3. Główne ciągi instalacji telekomunikacyjnej powinny być prowadzone w wydzielonych kanałach lub szybach instalacyjnych poza mieszkaniami i lokalami użytkowymi oraz innymi pomieszczeniami, których sposób użytkowania może powodować przerwy lub zakłócenia przekazywanego sygnału.
4. Prowadzenie instalacji telekomunikacyjnej i rozmieszczenie urządzeń telekomunikacyjnych w budynku powinno zapewnić bezkolizyjność z innymi instalacjami w zakresie ich wzajemnego usytuowania.
5. Miejsce lub pomieszczenie przeznaczone na osprzęt i urządzenia instalacyjne, powinny być łatwo dostępne dla obsługi technicznej.
6. W instalacji telekomunikacyjnej należy zastosować urządzenia ochrony przepięciowej, o której mowa w § 183 ust. 1 pkt 10, a elementy instalacji wyprowadzone ponad dach połączyć z instalacją piorunochronną, o której mowa w § 184 ust. 3 lub bezpośrednio uziemić w przypadku braku instalacji piorunochronnej.”;

80) § 194 otrzymuje brzmienie:

- „§ 194.1. Dostęp do dźwigu, z zastrzeżeniem § 54 ust. 3, powinien być zapewniony z każdej kondygnacji z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi. Nie dotyczy to kondygnacji nadbudowanej lub powstałej w wyniku adaptacji strychu na cele mieszkalne.
2. Różnica poziomów posadzki kabiny dźwigu i posadzki spocznika na każdym przystanku dźwigu nie powinna być większa niż 2 cm.”;

81) w § 196 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. W budynkach, o których mowa w ust. 1, dopuszcza się instalowanie dźwigów z napędem elektrycznym bez wykonywania dylatacji szybów dźwigowych, pod warunkiem ich oddzielenia od pomieszczeń mieszkalnych pomieszczeniami nieprzeznaczonymi na stały pobyt ludzi oraz zastosowania zabezpieczeń przeciwdrganiowych urządzeń i instalacji dźwigowych.”;

82) w § 197:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sytuowanie maszynowni dźwigów obok pomieszczeń mieszkalnych jest zabronione. Nie dotyczy to kondygnacji nadbudowanej lub powstałej w wyniku adaptacji strychu na cele mieszkalne, z zachowaniem warunków określonych w § 96.”;

b) uchyla się ust. 3;

83) w § 198 uchyla się ust. 3;

84) w § 207 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy rozporządzenia dotyczące bezpieczeństwa pożarowego, wymiarów schodów, o których mowa w § 68 ust. 1 i 2, a także oświetlenia awaryjnego, o którym mowa w § 181, stosuje się, z uwzględnieniem § 2 ust. 2, również do użytkowanych budynków istniejących, które na podstawie przepisów odrębnych uznaje się za zagrażające życiu ludzi.”;

85) w § 208:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisy niniejszego działu określają wymagania dotyczące bezpieczeństwa pożarowego budynków lub ich części, wynikające z ich przeznaczenia i sposobu użytkowania, obciążenia ogniowego, wysokości lub liczby kondygnacji nadziemnych i podziemnych oraz ich usytuowania w stosunku do innych obiektów budowlanych.”;

b) dodaje się ust. 3:

„3. Cechy palności i rozprzestrzeniania ognia, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit: c, d, e i f, wyrażone w rozporządzeniu za pomocą ustaleń Polskich Norm mogą być zastąpione europejskimi klasami reakcji na ogień i klasami odporności dachów na ogień zewnętrzny, przy zastosowaniu zasad, o których mowa w załączniku nr 3.”;

86) w § 212 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Dopuszcza się obniżenie wymaganej klasy odporności pożarowej w budynkach wymienionych w poniższej tablicy, do poziomu w niej określonego.

Liczba kondygnacji nadziemnych	ZL I	ZL II	ZL III
1	2	3	4
1	„D”	„D”	„D”
2*)	„C”	„C”	„D”

*) Gdy poziom stropu nad pierwszą kondygnacją nadziemną jest na wysokości nie większej niż 9 m nad poziomem terenu.

4. Wymaganą klasę odporności pożarowej dla budynku PM oraz IN, z zastrzeżeniem § 282, określa poniższa tabela:

Maksymalna gęstość obciążenia ogniowego strefy pożarowej w budynku $Q [MJ/m^2]$	Budynek o jednej kondygnacji nadziemnej (bez ograniczenia wysokości)	Budynek wielokondygnacyjny			
		niski (N)	średnio-wysoki (SW)	wysoki (W)	wysokościowy (WW)
1	2	3	4	5	6
$Q \leq 500$	„E”	„D”	„C”	„B”	„B”
$500 < Q \leq 1\ 000$	„D”	„D”	„C”	„B”	„B”
$1\ 000 < Q \leq 2\ 000$	„C”	„C”	„C”	„B”	„B”
$2\ 000 < Q \leq 4\ 000$	„B”	„B”	„B”	★	★
$Q > 4\ 000$	„A”	„A”	„A”	★	★

★ – Zgodnie z § 228 ust. 1 nie mogą występować takie budynki.”

87) § 214 otrzymuje brzmienie:

„§ 214. W budynkach wyposażonych w stałe samoczynne urządzenia gaśnicze wodne, z wyjątkiem budynków ZL II oraz wielokondygnacyjnych budynków wysokich (W) i wysokościowych (WW), dopuszcza się:

- 1) obniżenie klasy odporności pożarowej budynku o jedną w stosunku do wynikającej z § 212,
- 2) przyjęcie klasy „E” odporności pożarowej dla budynku jednokondygnacyjnego.”;

88) § 216 otrzymuje brzmienie:

„§ 216.1. Elementy budynku, odpowiednio do jego klasy odporności pożarowej, powinny w zakresie klasy odporności ogniowej spełniać, z zastrzeżeniem § 213 oraz § 237 ust. 9, co najmniej wymagania określone w poniższej tabeli:

Klasa odporności pożarowej budynku	Klasa odporności ogniowej elementów budynku					
	główna konstrukcja nośna	konstrukcja dachu	strop ¹⁾	ściana zewnętrzna ^{1), 2)}	ściana wewnętrzna ¹⁾	przekrycie dachu ³⁾
1	2	3	4	5	6	7
„A”	R 240	R 30	R E I 120	E I 120	E I 60	E 30
„B”	R 120	R 30	R E I 60	E I 60	E I 30 ⁴⁾	E 30
„C”	R 60	R 15	R E I 60	E I 30	E I 15 ⁴⁾	E 15
„D”	R 30	(–)	R E I 30	E I 30	(–)	(–)
„E”	(–)	(–)	(–)	(–)	(–)	(–)

Oznaczenia w tabeli:

R – nośność ogniowa, określona zgodnie z Polską Normą dotyczącą zasad ustalania klas odporności ogniowej elementów budynku (liczba przy literze wyraża czas w minutach),

E – szczelność ogniowa, określona jw.,

I – izolacyjność ogniowa, określona jw.,

(-) – nie stawia się wymagań.

- ¹⁾ Jeżeli przegroda jest częścią głównej konstrukcji nośnej, powinna spełniać także kryteria nośności ogniowej (R) odpowiednio do wymagań zawartych w kol. 2 i 3 dla danej klasy odporności pożarowej budynku.
- ²⁾ Klasa odporności ogniowej dotyczy pasa międzykondygnacyjnego wraz z połączeniem ze stropem.
- ³⁾ Wymagania nie dotyczą budynku, w którym nad najwyższą kondygnacją znajduje się strop albo inna przegroda spełniająca kryteria określone w kol. 4.
- ⁴⁾ Dla ścian komór zsypu wymaga się E I 60, a dla drzwi komór zsypu – E I 30.

2. Elementy budynku, takie jak: strop, ściana zewnętrzna, ściana wewnętrzna oraz dach, powinny być nierozprzestrzeniające ognia, przy czym dopuszcza się zastosowanie:

1) słabo rozprzestrzeniających ogień:

- a) stropów, ścian zewnętrznych i wewnętrznych w budynkach, o których mowa w § 213, o jednej kondygnacji nadziemnej,
- b) stropów, ścian zewnętrznych i wewnętrznych w budynku o jednej kondygnacji nadziemnej:
 - kategorii ZL IV,
 - kategorii PM o maksymalnej gęstości obciążenia ogniowego strefy pożarowej do 500 MJ/m²,
- c) ścian wewnętrznych i zewnętrznych w budynku niskim kategorii PM o maksymalnej gęstości obciążenia ogniowego strefy pożarowej do 1000 MJ/m²,

2) dachów rozprzestrzeniających ogień w budynkach, o których mowa w § 213.

3. Elementy głównej konstrukcji nośnej budynku nie będącej stropem lub ścianą zewnętrzną bądź wewnętrzną, a także konstrukcji dachu budynku, z wyjątkiem budynków, o których mowa w § 213, powinny być wykonane z wyrobów (materiałów) co najmniej trudnozapalnych, z zastrzeżeniem § 219 ust. 1.

4. Wymagania dla dachu, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą nasłonecznionych, świetlików, lukarn i okien połaciowych (z zastrzeżeniem § 218), jeżeli otwory w połaci dachowej nie zajmują więcej niż 20% jej powierzchni.

5. W ścianach zewnętrznych budynku ZL II dopuszcza się, z zastrzeżeniem ust. 6, zastosowanie izolacji cieplnej palnej, jeżeli osłaniająca ją od wewnątrz okładzina jest niepalna i ma klasę odporności ogniowej co najmniej:

- 1) w budynku klasy odporności pożarowej „B” – E I 60,
- 2) w budynku klasy odporności pożarowej „C” i „D” – E I 30.

6. Dopuszcza się stosowanie klap dymowych z materiałów łatwo zapalnych w dachach i stropodachach.

7. Strop tworzący w pomieszczeniu dodatkowy poziom – antresolę – przeznaczoną do użytku dla więcej niż 10 osób, a także jej konstrukcja nośna, powinny odpowiadać wymaganiom wynikającym z klasy odporności pożarowej budynku, lecz nie mniejszym niż dla klasy „D”, z zastrzeżeniem § 214.

8. Okładzina elewacyjna i jej zamocowanie mechaniczne, a także izolacja cieplna ściany zewnętrznej, na wysokości powyżej 25 m nad poziomem terenu, powinny być wykonane z materiałów niepalnych.

9. Dopuszcza się ocieplenie ściany zewnętrznej budynku mieszkalnego, wzniesionego przed dniem 1 kwietnia 1995 r., o wysokości do 11 kondygnacji włącznie, z użyciem samogasnącego polistyrenu spienionego, w sposób zapewniający nierozprzestrzenianie ognia.”;

89) w § 218 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Dach budynku niższego, usytuowanego bliżej niż 8 m lub przyległego do ściany z otworami budynku wyższego, z wyjątkiem przypadków wymienionych w § 273 ust.1, powinien być nierozprzestrzeniający ognia, a jego elementy konstrukcyjne mieć klasę odporności ogniowej co najmniej R 30 i E 30 dla przekrycia dachu.”;

90) w § 219 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Konstrukcja dachu o powierzchni większej niż 1000 m², powinna być wykonana z wyrobów (materiałów) co najmniej niezapalnych. W przypadku, gdy wewnątrz przekrycia dachu lub pod nim jest umieszczona palna izolacja cieplna, klasa odporności ogniowej przekrycia powinna być nie niższa niż E 15.”;

91) w § 224 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. W ścianach zewnętrznych budynku wielokondygnacyjnego bezpośrednio nad strefą pożarową PM, o gęstości obciążenia ogniowego powyżej 1 000 MJ/m², wysokość pasa międzykondygnacyjnego powinna wynosić co najmniej 1,2 m.”;

92) w § 227 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. Dopuszcza się powiększenie powierzchni stref pożarowych, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem stref pożarowych w wielokondygnacyjnych budynkach wysokich (W) i wysokościowych (WW), pod warunkiem zastosowania:

- 1) stałych urządzeń gaśniczych tryskaczowych – o 100%,
- 2) samoczynnych urządzeń oddymiających uruchamianych za pomocą systemu wykrywania dymu – o 100%.

Przy jednoczesnym stosowaniu urządzeń wymienionych w pkt 1 i 2 dopuszcza się powiększenie powierzchni stref pożarowych o 200%.”;

93) § 229 otrzymuje brzmienie:

- „ § 229 Dopuszcza się powiększenie powierzchni stref pożarowych, o których mowa w § 228, pod warunkiem ich ochrony:

- 1) stałymi samoczynnymi urządzeniami gaśniczymi – o 100%,
- 2) samoczynnymi urządzeniami oddymiającymi – o 50%.

Przy jednoczesnym stosowaniu urządzeń wymienionych w pkt 1 i 2 dopuszcza się powiększenie stref pożarowych o 150%.”;

94) w § 230 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. W budynku jednokondygnacyjnym wielkości stref pożarowych PM, z wyjątkiem garażu, nie ogranicza się, pod warunkiem zastosowania stałych samoczynnych urządzeń gaśniczych wodnych i samoczynnych urządzeń oddymiających.”;

95) w § 232 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dopuszcza się stosowanie w strefach pożarowych PM otworu w ścianie oddzielenia przeciwpożarowego, służącego przeprowadzeniu urządzeń technologicznych, chronionego w sposób zabezpieczający przed możliwością przeniesienia się przez ten otwór ognia lub dymu, w przypadku pożaru.”;

96) w § 234 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepusty instalacyjne o średnicy większej niż 4 cm w ścianach i stropach pomieszczenia, dla których wymagana klasa odporności ogniowej jest nie niższa niż EI 60 lub REI 60, a nie będących elementami oddzielenia przeciwpożarowego, powinny mieć klasę odporności ogniowej (EI) ścian i stropów tego pomieszczenia.”;

97) w § 237:

a) ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) stałych samoczynnych urządzeń gaśniczych wodnych – o 50%,”;

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Szerokość przejścia ewakuacyjnego w pomieszczeniu przeznaczonym na pobyt ludzi, z zastrzeżeniem § 261, należy obliczać proporcjonalnie do liczby osób, do których ewakuacji ono służy, przyjmując co najmniej 0,6 m na 100 osób, lecz nie mniej niż 0,9 m, a w przypadku przejścia służącego do ewakuacji do 10 osób – nie mniej niż 0,8 m.”;

98) w § 239 ust. 1 i 4 otrzymują brzmienie:

„1. Łączną szerokość drzwi stanowiących wyjścia ewakuacyjne z pomieszczenia, w tym prowadzące bezpośrednio na zewnątrz budynku, należy obliczać wprost proporcjonalnie do liczby osób mogących przebywać w nim równocześnie, przyjmując co najmniej 0,6 m szerokości na 100 osób, przy czym najmniejsza szerokość drzwi powinna wynosić 0,9 m, a wewnątrz budynku drzwi służących do ewakuacji do 10 osób – 0,8 m.”;

„4. Szerokość drzwi stanowiących wyjście ewakuacyjne z budynku, z zastrzeżeniem ust. 1, a także szerokość drzwi na drodze ewakuacyjnej z klatki schodowej, prowadzących na zewnątrz budynku lub do innej strefy pożarowej, powinna być nie mniejsza niż określona w § 62 ust. 1.”;

99) w § 240 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Drzwi rozsuwane mogą stanowić wyjścia na drogi ewakuacyjne, a także być stosowane na drogach ewakuacyjnych, jeżeli są przeznaczone nie tylko do celów ewakuacji, a ich konstrukcja zapewnia:

1) otwieranie automatyczne i ręczne bez możliwości ich blokowania,

2) samoczynne ich rozsuniecie i pozostanie w pozycji otwartej w wyniku zasygnalizowania pożaru przez system wykrywania dymu chroniący strefę pożarową, do ewakuacji z której te drzwi są przeznaczone, a także w przypadku awarii drzwi.”;

100) § 246 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2. Klatki schodowe i przedsionki przeciwpożarowe, stanowiące drogę ewakuacyjną w budynku wysokim (W) oraz wysokościowym (WW) dla stref pożarowych innych niż ZL IV, powinny być wyposażone w urządzenia zapobiegające ich zadymieniu.
3. Klatki schodowe i przedsionki przeciwpożarowe, stanowiące drogę ewakuacyjną w budynku wysokościowym (WW) dla strefy pożarowej ZL IV, powinny być wyposażone w urządzenia zapobiegające zadymieniu lub samoczynne urządzenia oddymiające uruchamiane za pomocą systemu wykrywania dymu.”;

101) § 250 otrzymuje brzmienie:

- „§ 250.1. Pomieszczenia gospodarcze i techniczne usytuowane na kondygnacji podziemnej powinny być oddzielone od pozostałej części budynku, z wyjątkiem budynków ZL IV niskich (N) i średniowysokich (SW) stropami i ścianami o klasie odporności ogniowej co najmniej R E I 60 i zamknięte drzwiami o klasie odporności ogniowej co najmniej E I 30.
2. Schody prowadzące na kondygnację podziemną z pomieszczeniami gospodarczymi i technicznymi powinny być zabezpieczone w sposób uniemożliwiający omyłkowe zejście ludzi na tę kondygnację w przypadku ewakuacji (np. ruchomą barierą).”;

102) § 253 otrzymuje brzmienie:

- „1. W budynkach ZL I, ZL II, ZL III i ZL V, mających kondygnację z posadzką na wysokości powyżej 25 m ponad poziomem terenu przy najniższym położonym wejściu do budynku, przynajmniej jeden dźwig w każdej strefie pożarowej powinien być przystosowany do potrzeb ekip ratowniczych, spełniając wymagania Polskiej Normy dotyczącej dźwigów dla straży pożarnej.
2. Dojście do dźwigu, o którym mowa w ust. 1, powinno prowadzić przez przedsionek przeciwpożarowy, odpowiadający wymaganiom § 232.
3. Ściany i stropy szybu dźwigu dla ekip ratowniczych, o którym mowa w ust. 1, powinny mieć klasę odporności ogniowej wymaganą, jak dla stropów budynku, zgodnie z § 216.
4. Szyb dźwigu dla ekip ratowniczych powinien być wyposażony w urządzenia zapobiegające zadymieniu, odpowiadające wymaganiom Polskiej Normy dotyczącej systemu kontroli rozprzestrzeniania dymu i ciepła.”;

103) uchyla się § 254;

104) uchyla się § 255;

105) w § 256 ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) strefy pożarowej stałymi samoczynnymi urządzeniami gaśniczymi wodnymi – o 50%,”;

106) w § 259 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przewody i kable elektryczne oraz inne instalacje wykonane z materiałów palnych, prowadzone w przestrzeni podpodłogowej podłogi podniesionej i w przestrzeni ponad sufitami podwieszonymi, wykorzystywanej do wentylacji lub ogrzewania pomieszczenia, powinny mieć osłonę lub obudowę o klasie odporności ogniowej co najmniej E I 30, a w budynku wysokościowym (WW) lub ze strefą pożarową o gęstości obciążenia ogniowego ponad 4 000 MJ/m² – co najmniej E I 60.”;

107) w § 263 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W łazienkach i saunach z elektrycznymi lub gazowymi urządzeniami grzewczymi oraz służącymi do przygotowywania ciepłej wody dopuszcza się stosowanie okładzin ściennych z materiałów palnych, z tym że odległość tych urządzeń od okładzin powinna wynosić co najmniej 0,3 m.”;

108) w § 268:

a) ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wentylatory i urządzenia wentylacyjne lub klimatyzacyjne w budynkach mieszkalnych o wysokości powyżej czterech kondygnacji nadziemnych oraz w innych budynkach wyższych niż dwie kondygnacje nadziemne, jeżeli przyłączone do nich przewody obsługują więcej niż jedną kondygnację lub więcej niż jedną strefę pożarową, powinny być instalowane w pomieszczeniu maszynowni wydzielonej ścianami i stropem o klasie odporności ogniowej co najmniej EI 60 lub obudowie o takiej klasie, wyposażonej w przeciwpożarowe klapy odcinające co najmniej EI 60 na otworach wlotowych i wylotowych w przegrodach wydzielających maszynownię lub obudowę.”;

b) w ust. 1 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) maszynownie wentylacyjne i klimatyzacyjne powinny być wydzielone ścianami o klasie odporności ogniowej co najmniej EI 60 i zamykane drzwiami o klasie odporności ogniowej co najmniej EI 30; nie dotyczy to obudowy urządzeń instalowanych ponad dachem budynku.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dopuszcza się instalowanie w przewodzie wentylacyjnym nagrzewnic elektrycznych, na paliwo ciekłe lub gazowe, których temperatura powierzchni grzewczych przekracza 160°C, pod warunkiem zastosowania ogranicznika temperatury, automatycznie wyłączającego ogrzewanie po osiągnięciu temperatury powietrza 110°C oraz zabezpieczenia uniemożliwiającego pracę nagrzewnicy bez przepływu powietrza.”;

d) uchyla się ust. 3;

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przewody wentylacyjne i klimatyzacyjne w miejscu przejścia przez elementy oddzielenia przeciwpożarowego powinny być wyposażone w przeciwpożarowe klapy odcinające o klasie odporności ogniowej (E IS), równej klasie odporności ogniowej elementu oddzielenia przeciwpożarowego, z zastrzeżeniem ust. 5.”;

109) w § 270:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) usuwać dym z intensywnością zapewniającą, że w czasie potrzebnym do ewakuacji ludzi na chronionych przejściach i drogach ewakuacyjnych nie wystąpi zadymienie lub temperatura, uniemożliwiająca bezpieczną ewakuację, przy czym warunki te uznaje się za spełnione, jeżeli instalacja jest wykonana zgodnie z Polską Normą dotyczącą systemów ciśnieniowych kontroli rozprzestrzeniania dymu i ciepła,”;

b) pkt 6 uchyla się;

c) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wentylatory oddymiające powinny być odporne na działanie gazów pożarowych o temperaturze 400 °C przez co najmniej 120 minut, przy czym dopuszcza się stosowanie wentylatorów o innych parametrach, jeżeli z przeprowadzonej analizy wynika, że zapewnia to bezpieczeństwo konstrukcji budynku i ekip ratowniczych.”;

110) w § 271:

a) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Odległość między ścianami zewnętrznymi budynku lub częściami tych ścian może być zmniejszona o 50%, w stosunku do określonej w ust. 1–5, jeżeli we wszystkich strefach pożarowych obu budynków, przylegających odpowiednio do tych ścian lub ich części, są stosowane stałe samoczynne urządzenia gaśnicze wodne.

7. Odległość między ścianami zewnętrznymi budynku lub częściami tych ścian może być zmniejszona o 25%, w stosunku do określonej w ust. 1 – 5, jeżeli we wszystkich strefach pożarowych jednego budynku, przylegających odpowiednio do tej ściany lub jej części, są stosowane stałe samoczynne urządzenia gaśnicze wodne.”;

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Najmniejszą odległość budynków ZL, PM oraz IN od granicy lasu – w rozumieniu przepisów odrębnych dotyczących lasów – należy przyjmować, jak odległość ścian tych budynków od ściany budynku ZL z dachem rozprzestrzeniającym ogień.”;

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Odległości, o których mowa w ust. 1, dla budynków wymienionych w § 213, bez pomieszczeń zagrożonych wybuchem, można zmniejszyć o:

- 1) 25% jeżeli budynki są zwrócone do siebie ścianami i dachami nierozprzestrzeniającymi ognia, niemającymi otworów,
- 2) grubość wszystkich warstw izolacyjnych i okładzinowych mocowanych do zewnętrznych ścian budynków poddawanych przebudowie (termomodernizacji), jednak nie więcej niż o 10%, pod warunkiem zastosowania wyrobów (materiałów) niepalnych.”;

111) w § 273

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Odległość zbiornika naziemnego oleju opałowego zasilającego kotłownię od budynku ZL nie powinna być mniejsza niż 10 m.

4. Dopuszcza się zmniejszenie odległości, o których mowa w ust. 3, do 3 m, pod warunkiem wykonania ściany zewnętrznej budynku od strony zbiornika, jako ściany oddzielania przeciwpożarowego o klasie odporności ogniowej co najmniej REI 120 lub wykonania takiej ściany pomiędzy budynkiem a zbiornikiem.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Odległość budynku ZL od płaszcza zbiornika podziemnego oleju opałowego, przykrytego warstwą ziemi o grubości co najmniej 0,5 m, nie powinna być mniejsza niż 3 m, a od urządzenia spustowego, oddechowego i pomiarowego tego zbiornika – mniejsza niż 10 m.”;

c) dodaje się nowy ust. 7 w brzmieniu:

„7. Odległości, o których mowa w ust. 6, w odniesieniu do budynków PM i IN wykonanych z materiałów niepalnych, nie powinny być mniejsze niż 3 m.”;

112) w § 275:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Garaż otwarty, którego najwyższy poziom parkowania znajduje się nie wyżej niż 25 m nad poziomem terenu przy wjeździe do garażu, może być wykonany w klasie D odporności pożarowej, jeżeli nad kondygnacją przeznaczoną do parkowania samochodów nie znajdują się inne pomieszczenia.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Nie wymaga się obudowywania schodów zewnętrznych służących jako wyjście ewakuacyjne z poziomu, na którym urządzone są miejsca postojowe dla samochodów osobowych, o ile poziom ten znajduje się nie wyżej niż 3 m nad poziomem terenu przy tych schodach.”;

113) w § 277 ust. 1-5 otrzymują brzmienie:

„1. Powierzchnia strefy pożarowej w nadziemnym i podziemnym garażu zamkniętym nie powinna przekraczać 5 000 m².

2. Powierzchnia, o której mowa w ust. 1, może być powiększona o 100%, jeżeli jest spełniony jeden z poniższych warunków:

1) zastosowano ochronę strefy pożarowej stałymi samoczynnymi urządzeniami gaśniczymi wodnymi,

2) wykonano, oddzielające od siebie nie więcej niż po 2 stanowiska postojowe, ściany o klasie odporności ogniowej w części pełnej, co najmniej E I 30, od posadzki do poziomu zapewniającego pozostawienie prześwitu pod stropem o wysokości 0,1 do 0,5 m na całej ich długości.

3. W garażu zamkniętym strefa pożarowa obejmująca więcej niż jedną kondygnację podziemną powinna spełniać jeden z warunków określonych w ust. 2 pkt 1 lub 2.

4. W garażu zamkniętym o powierzchni całkowitej przekraczającej 1 500 m² należy stosować samoczynne urządzenia oddymiające.

5. W przypadku zastosowania rozwiązania, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, klasa odporności ogniowej przewodów wentylacji oddymiającej powinna odpowiadać wymaganiom § 270 pkt 3 – jedynie z uwagi na kryterium szczelności ogniowej (E).”;

114) w § 278:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na każdej kondygnacji garażu, której powierzchnia całkowita przekracza 1 500 m², powinny znajdować się co najmniej dwa wyjścia ewakuacyjne, przy czym jednym z tych wyjść może być wjazd lub wyjazd. Długość przejścia do najbliższego wyjścia ewakuacyjnego nie może przekraczać:

1) w garażu zamkniętym – 40 m,

2) w garażu otwartym – 60 m.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli poziom parkowania znajduje się nie wyżej niż 3 m nad poziomem terenu urządzonego przy budynku za wyjście ewakuacyjne mogą służyć nieobudowane schody zewnętrzne.”;

115) w § 287 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ma oświetlenie awaryjne,”;

116) w § 288 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wyposażenia w oświetlenie awaryjne,”;

117) w § 298:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Balustrady przy schodach, pochylniach, portfenetrach, balkonach i loggiach powinny mieć konstrukcję przenoszącą siły poziome, określone w Polskiej Normie dotyczącej podstawowych obciążeń technologicznych i montażowych, oraz wysokość i wypełnienie płaszczyzn pionowych zapewniające skuteczną ochronę przed wypadnięciem osób. Szklane elementy balustrad powinny być wykonane ze szkła o podwyższonej wytrzymałości na uderzenia, tłukącego się na drobne, nieostre odłamki.”;

b) uchyla się ust. 6;

118) w § 300 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) pomieszczenia przeznaczonego na pobyt ludzi na kondygnacji podziemnej w budynku tymczasowym z materiałów palnych,”;

119) w § 301 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W budynku na kondygnacjach położonych powyżej 25 m nad poziomem terenu odległość między górną krawędzią wewnętrznego podokiennika a podłogą powinna wynosić co najmniej 0,85 m, z wyjątkiem pierwszej kondygnacji nadziemnej oraz ścianek podokiennych w loggii, na tarasie lub galerii, gdzie nie podlega ograniczeniom.”;

120) w § 302 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. W pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi temperatura powierzchni elementów instalacji ogrzewczej, niezabezpieczonych przed dotknięciem przez użytkowników, nie może przekraczać 90°C.”;

121) w § 306 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. W budynku użyteczności publicznej, budynku produkcyjnym i budynku magazynowym, w miejscach, w których następuje zmiana poziomu podłogi oraz przy krawędziach stopni schodów, należy zastosować rozwiązania techniczne, bądź inne sygnalizujące różnicę poziomów.”;

122) w § 308 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

- „7. Uchwyty i w miarę potrzeb bariery, o których mowa w ust. 6 należy także stosować na dachach przewidzianych do odśnieżania, niezależnie od ich spadku.”;

123) w § 313 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Średnia roczna efektywna dawka promieniowania od radonu w pomieszczeniach budynku przeznaczonego na stały pobyt ludzi nie może przekraczać wartości określonych w przepisach odrębnych dotyczących dawek granicznych promieniowania.”;

124) w § 317 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Ściany oraz inne elementy budynku stykające się z gruntem, wykonane z materiałów podciągających kapilarnie wodę powinny być zabezpieczone przed przenikaniem wody opadowej i z topniejącego śniegu.”;

125) § 319 otrzymuje brzmienie:

- „1. Dachy i tarasy budynków, z wyjątkiem budynków o wysokości do 5 m i powierzchni dachu lub tarasu do 100 m², powinny być wyposażone w rury lub inne urządzenia spustowe, a w przypadku dachów ze spadkami na zewnątrz budynku, także w rynny.
2. W budynkach mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego oraz użyteczności publicznej, w których odprowadzenie wód opadowych i z topniejącego śniegu z dachów następuje przez wewnętrzne rury spustowe, należy zapewnić podgrzewanie wpustów dachowych do tych rur, podczas opadów śniegu i jego zalegania na dachu.
3. Dach i jego obrzeże powinny być skonstruowane w taki sposób, aby nie było możliwe zaciekanie wody na ściany, a w budynkach usytuowanych bezpośrednio przy ciągach pieszych i jezdnych tworzenie się niebezpiecznych nawisów śnieżnych lub lodowych.”;

126) uchyla się § 320;

127) § 321 otrzymuje brzmienie:

„§ 321. 1. Na wewnętrznej powierzchni nieprzezroczystej przegrody zewnętrznej nie może występować kondensacja pary wodnej umożliwiającą rozwój grzybów pleśniowych i bakterii.

2. We wnętrzu przegrody, o której mowa w ust. 1, nie może występować narastające w kolejnych latach zawilgocenie spowodowane kondensacją pary wodnej.

3. Warunki spełnienia wymagań, o których mowa w ust. 1 i 2 określone są w pkt 2.2 załącznika nr 2 do rozporządzenia.”;

128) załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. (Dz.U. nr 75, poz. 690 z późn. zm.) zatytułowany „Wykaz Polskich Norm powoływanych w rozporządzeniu” otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszego rozporządzenia;

129) w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. (Dz.U. nr 75, poz. 690 z późn. zm.) zatytułowanym „Wymagania izolacyjności cieplnej i inne wymagania związane z oszczędnością energii”

a) w punkcie 1.1 dotychczasowe tabele: Budynek jednorodzinny oraz Budynek użyteczności publicznej otrzymują brzmienie:

Budynek mieszkalny jednorodzinny

Lp.	Rodzaj przegrody i temperatura w pomieszczeniu	$U_{k(max)}$ [W/(m ² ·K)]
1	2	3
1	Ściany zewnętrzne (stykające się z powietrzem zewnętrznym): a) przy $t_i > 16^{\circ}\text{C}$: – o budowie warstwowej *) z izolacją z materiału o współczynniku przewodzenia ciepła $\lambda \leq 0,05 \text{ W/(m} \cdot \text{K)}$ – pozostałe b) przy $t_i \leq 16^{\circ}\text{C}$ (niezależnie od rodzaju ściany)	0,30 0,30**) 0,80
2	Ściany nieogrzewanych kondygnacji podziemnych	bez wymagań
3	Stropodachy i stropy pod nieogrzewanymi poddaszami lub nad przejazdami: a) przy $t_i > 16^{\circ}\text{C}$ b) przy $8^{\circ}\text{C} < t_i \leq 16^{\circ}\text{C}$	0,30 0,50
4	Strop nad nieogrzewaną pierwszą kondygnacją podziemną i zamkniętymi przestrzeniami podpodłogowymi	0,60
5	Strop nad ogrzewaną kondygnacją podziemną	bez wymagań
6	Ściany wewnętrzne oddzielające pomieszczenie ogrzewane od nieogrzewanego	1,00
t_i – temperatura obliczeniowa w pomieszczeniu zgodnie z § 134 ust. 2 rozporządzenia. *) tynk zewnętrzny i wewnętrzny nie jest uznawany za warstwę. **) do dnia 31.12.2007 r. dopuszcza się wartość 0,40.		

Budynek użyteczności publicznej

Lp.	Rodzaj przegrody i temperatura w pomieszczeniu	$U_{k(max)}$ [W/(m ² ·K)]
1	2	3
1	Ściany zewnętrzne (stykające się z powietrzem zewnętrznym): a) przy $t_i > 16^\circ\text{C}$: – pełne – z otworami okiennymi i drzwiowymi – ze wspornikami balkonu, przenikającymi ścianę b) przy $t_i \leq 16^\circ\text{C}$ (niezależnie od rodzaju ściany)	0,45 0,55 0,65 0,70
2	Ściany wewnętrzne między pomieszczeniami ogrzewanymi a klatkami schodowymi lub korytarzami	3,00*)
3	Ściany przylegające do szczelin dylatacyjnych o szerokości: a) do 5 cm, trwale zamkniętych i wypełnionych izolacją cieplną na głębokość co najmniej 20 cm b) powyżej 5 cm, niezależnie od przyjętego sposobu zamknięcia i zaizolowania szczeliny	3,00 0,70
4	Ściany nieogrzewanych kondygnacji podziemnych	bez wymagań
5	Stropodachy i stropy pod nieogrzewanymi poddaszami lub nad przejazdami: a) przy $t_i > 16^\circ\text{C}$ b) przy $8^\circ\text{C} < t_i \leq 16^\circ\text{C}$	0,30 0,50
6	Strop nad nieogrzewaną pierwszą kondygnacją podziemną i zamkniętymi przestrzeniami podpodłogowymi	0,60
7	Strop nad ogrzewaną kondygnacją podziemną	bez wymagań
t_i – Temperatura obliczeniowa w pomieszczeniu zgodnie z § 134 ust. 2 rozporządzenia. *) Jeżeli przy drzwiach wejściowych do budynku nie ma przedsionka, to wartość współczynnika U_k ściany wewnętrznej przy klatce schodowej na parterze nie powinna być większa niż 1,0 W/(m ² ·K).		

b) punkt 2.2 otrzymuje brzmienie:

„2.2. Warunki spełnienia wymagań dotyczących kondensacji pary wodnej

2.2.1. W celu zachowania warunku, o którym mowa w § 321 ust. 1 rozporządzenia, w odniesieniu do przegród zewnętrznych budynków mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego, użyteczności publicznej i produkcyjnych, rozwiązania

przegród zewnętrznych i ich węzłów konstrukcyjnych powinny charakteryzować się współczynnikiem temperaturowym f_{Rsi} o wartości nie mniejszej niż wymagana wartość krytyczna, obliczona według rozdziału 5 PN-EN ISO 13788:2003.

2.2.2. Wymaganą wartość krytyczną współczynnika temperaturowego f_{Rsi} w pomieszczeniach ogrzewanych do temperatury co najmniej 20°C w budynkach mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej należy określać według rozdziału 5 Polskiej Normy, o której mowa w pkt 2.2.1, przy założeniu, że średnia miesięczna wartość wilgotności względnej powietrza wewnętrznego jest równa $\phi = 50\%$, przy czym dopuszcza się przyjmowanie wymaganej wartości tego współczynnika równej 0,72.

2.2.3. Wartość współczynnika temperaturowego charakteryzującego zastosowane rozwiązanie konstrukcyjno-materiałowe należy obliczać:

a) dla przegrody – według Polskiej Normy, o której mowa w pkt 2.2.1

b) dla mostków cieplnych:

– przy zastosowaniu przestrzennego modelu przegrody – według PN-EN ISO 10211-1:2005,

lub

– metodą uproszczoną – według PN-EN ISO 10211-2:2002.

2.2.4. Sprawdzenie warunku, o którym mowa w § 321 ust. 2 rozporządzenia, należy przeprowadzać według rozdziału 6 Polskiej Normy, o której mowa w pkt 2.2.1. Nie dotyczy to przegród w odniesieniu, do których praktyka wykazała, że zjawisko kondensacji wewnętrznej w tych przegrodach nie występuje, jak na przykład murowane ściany jednowarstwowe.

2.2.5. Dopuszcza się kondensację pary wodnej, o której mowa w § 321 ust. 2 rozporządzenia, wewnątrz przegrody w okresie zimowym, o ile struktura przegrody umożliwi wyparowanie kondensatu w okresie letnim i nie nastąpi przy tym degradacja materiałów budowlanych przegrody na skutek tej kondensacji.”;

130) dodaje się załącznik nr 3 do rozporządzenia w brzmieniu określonym w załączniku nr 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Przepisów rozporządzenia, o którym mowa w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, nie stosuje się, jeżeli przed dniem jego wejścia w życie:

- 1) został złożony wniosek o pozwolenie na budowę lub odrębny wniosek o zatwierdzenie projektu budowlanego i wnioski te zostały opracowane na podstawie dotychczasowych przepisów,
- 2) zostało dokonane zgłoszenie budowy lub wykonania robót budowlanych w przypadku, gdy nie jest wymagane uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

WYKAZ NORM POWOŁYWANYCH W ROZPORZĄDZENIU

Lp.	Miejsce powołania normy	Numer normy	Tytuł normy
1	2	3	4
1	§ 53 ust. 2	PN-86/E-05003.01	Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Wymagania ogólne (w zakresie rozdziału 2)
2	§ 56	BN-84/8984-10	Zakładowe sieci telekomunikacyjne przewodowe. Instalacje wewnętrzne. Ogólne wymagania
		BN-89/8984-17/3	Telekomunikacyjne sieci miejscowe. Linie kablowe. Ogólne wymagania i badania
3	§ 96 ust. 1	PN-87/B-02151.02	Akustyka budowlana. Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach. Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach
		PN-85/B-02170	Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki
		PN-88/B-02171	Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
4	§ 97 ust. 5	N SEP-E-004	Elektroenergetyczne i sygnalizacyjne linie kablowe. Projektowanie i budowa (w zakresie tuneli kablowych)
5	§ 98 ust. 2	PN-EN 12464-1:2004	Światło i oświetlenie. Oświetlenie miejsc pracy. Część 1: Miejsca pracy we wnętrzach
		PN-IEC 364-4-481:1994	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Dobór środków ochrony w zależności od wpływów zewnętrznych. Wybór środków ochrony przeciwporażeniowej w zależności od wpływów zewnętrznych
		PN-IEC 60364-1:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Zakres, przedmiot i wymagania podstawowe
		PN-IEC 60364-3:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ustalanie ogólnych charakterystyk
		PN-IEC 60364-4-41:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przeciwporażeniowa
		PN-IEC 60364-4-42:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przed skutkami oddziaływania cieplnego
		PN-IEC 60364-4-43:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przed prądem przetężeniowym

1	2	3	4
		PN-IEC 60364-4-442:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przed przepięciami. Ochrona instalacji niskiego napięcia przed przejściowymi przepięciami i uszkodzeniami przy doziemieniach w sieciach wysokiego napięcia
		PN-IEC 60364-4-443:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przed przepięciami. Ochrona przed przepięciami atmosferycznymi lub łączeniowymi
		PN-IEC 60364-4-444:2001	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przed przepięciami. Ochrona przed zakłóceniami elektromagnetycznymi (EMI) w instalacjach obiektów budowlanych
		PN-IEC 60364-4-45:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przed obniżeniem napięcia
		PN-IEC 60364-4-46:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Odłączanie izolacyjne i łączenie
		PN-IEC 60364-4-47:2001	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Stosowanie środków ochrony zapewniających bezpieczeństwo. Postanowienia ogólne. Środki ochrony przed porażeniem prądem elektrycznym
		PN-IEC 60364-4-473:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Stosowanie środków ochrony zapewniających bezpieczeństwo. Środki ochrony przed prądem przetężeniowym
		PN-IEC 60364-4-482:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Dobór środków ochrony w zależności od wpływów zewnętrznych. Ochrona przeciwpożarowa
		PN-IEC 60364-5-51:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Postanowienia ogólne
		PN-IEC 60364-5-52:2002	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Przewodowanie
		PN-IEC 60364-5-523:2001	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Obciążalność prądowa długotrwała przewodów
		PN-IEC 60364-5-53:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Aparatura rozdzielcza i sterownicza
		PN-IEC 60364-5-534:2003	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Urządzenia do ochrony przed przepięciami

1	2	3	4
		PN-IEC 60364-5-537:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Aparatura rozdzielcza i sterownicza. Urządzenia do odłączenia izolacyjnego i łączenia
		PN-IEC 60364-5-54:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Uziemienia i przewody ochronne
		PN-IEC 60364-5-548:2001	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Układy uziemiające i połączenia wyrównawcze instalacji informatycznych
		PN-IEC 60364-5-551:2003	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Inne wyposażenie. Niskonapięciowe zespoły prądotwórcze
		PN-IEC 60364-5-559:2003	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Inne wyposażenie. Oprawy oświetleniowe i instalacje oświetleniowe
		PN-IEC 60364-5-56:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Instalacje bezpieczeństwa
		PN-IEC 60364-6-61:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Sprawdzanie. Sprawdzanie odbiorcze
		PN-EN 60445:2002	Zasady podstawowe i bezpieczeństwa przy współdziałaniu człowieka z maszyną, oznaczanie i identyfikacja. Oznaczenia identyfikacyjne zacisków urządzeń i zakończeń żył przewodów oraz ogólne zasady systemu alfanumerycznego
6	§ 113 ust. 4	PN-92/B-01706	Instalacje wodociągowe. Wymagania w projektowaniu (w zakresie pkt 2.1; 2.3; 2.4.1; 2.4.3-2.4.5; 3.1.1-3.1.3; 3.1.5; 3.1.7; 3.2.2; 3.2.3; 3.3; 4.1; 4.2; 4.4-4.6)
7	§ 113 ust. 7	PN-EN 1717:2003	Ochrona przed wtórnym zanieczyszczaniem wody w instalacjach wodociągowych i ogólne wymagania dotyczące urządzeń zapobiegających zanieczyszczeniu przez przepływ zwrotny
8	§ 115 ust. 1	PN-ISO 7858-2:1997*)	Pomiar objętości wody przepływającej w przewodach. Wodomierze do wody pitnej zimnej. Wodomierze sprzężone. Wymagania instalacyjne (w zakresie rozdziału 5–7)
		PN-ISO 4064-2+Ad1:1997*)	Pomiar objętości wody w przewodach. Wodomierze do wody pitnej zimnej. Wymagania instalacyjne (w zakresie pkt 2–5; w dodatku: 3–6)
		PN-B-10720:1998	Wodociągi. Zabudowa zestawów wodomierzowych w instalacjach wodociągowych. Wymagania i badania przy odbiorze (w zakresie pkt 2.1; 2.3; 2.4 i 2.6)

1	2	3	4
9	§ 116 ust. 3	PN-IEC 60364-5-54:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Uziemienia i przewody ochronne (w zakresie pkt 547.1.3)
10	§ 120 ust. 4	PN-76/B-02440	Zabezpieczenie urządzeń ciepłej wody użytkowej. Wymagania (w zakresie pkt 2; 3.1.1; 3.1.2; 3.2.1–3.2.13)
11	§ 121 ust. 2	PN-ISO 7858-2:1997*)	Pomiar objętości wody przepływającej w przewodach. Wodomierze do wody pitnej zimnej. Wodomierze sprzężone. Wymagania instalacyjne (w zakresie rozdziału 5–7)
		PN-ISO 4064-2+Ad1:1997*)	Pomiar objętości wody w przewodach. Wodomierze do wody pitnej zimnej. Wymagania instalacyjne (w zakresie rozdziału 2–5, w dodatku 3–6)
		PN-B-10720:1998	Wodociągi. Zabudowa zestawów wodomierzowych w instalacjach wodociągowych. Wymagania i badania przy odbiorze (w zakresie pkt 2.1; 2.3; 2.4 i 2.6)
12	§ 122 ust. 2	PN-EN 12056-1:2002	Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynku. Część 1: Postanowienia ogólne i wymagania (w zakresie pkt 4 i 5)
		PN-EN 12056-2:2002	Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynku. Część 2: Kanalizacja sanitarna. Projektowanie układu i obliczenia (w zakresie pkt od 4 do 6)
		PN-EN 12056-3:2002	Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynku. Część 3: Przewody deszczowe. Projektowanie układu i obliczenia (w zakresie pkt od 4 do 7)
		PN-EN 12056-4:2002	Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynku. Część 4: Przepompownie ścieków. Projektowanie układu i obliczenia (w zakresie pkt od 4 do 6)
		PN-EN 12056-5:2002	Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynku. Część 5: Montaż i badania, instrukcje działania, użytkowania i eksploatacji (w zakresie pkt od 5 do 9)
		PN-EN 12109:2003	Wewnętrzne systemy kanalizacji podciśnieniowej (w zakresie pkt 5, 7 i 8)
13	§ 124	PN-EN 12056-4:2002	Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynku. Część 4: Przepompownie ścieków. Projektowanie układu i obliczenia (w zakresie pkt 4–6)
14	§ 131	PN-91/B-94340	Zsyp na odpady
15	§ 133 ust. 3	PN-91/B-02413	Ogrzewnictwo i ciepłownictwo. Zabezpieczenie instalacji ogrzewań wodnych systemu otwartego. Wymagania

1	2	3	4
		PN-B-02414:1999	Ogrzewnictwo i ciepłownictwo. Zabezpieczenie instalacji ogrzewań wodnych systemu zamkniętego z naczyniami wzbiorczymi przeponowymi. Wymagania
		PN-91/B-02415	Ogrzewnictwo i ciepłownictwo. Zabezpieczenie wodnych zamkniętych systemów ciepłowniczych. Wymagania
		PN-91/B-02416	Ogrzewnictwo i ciepłownictwo. Zabezpieczenie instalacji ogrzewań wodnych systemu zamkniętego przyłączonych do sieci ciepłych. Wymagania
16	§ 133 ust. 4	PN-93/C-04607	Woda w instalacjach ogrzewania. Wymagania i badania jakości wody
17	§ 133 ust. 7	PN-EN 303-5:2002	Kotły grzewcze. Część 5: Kotły grzewcze na paliwa stałe z ręcznym i automatycznym zasypem paliwa o mocy nominalnej do 300 kW. Terminologia, wymagania, badania i oznakowanie
18	§ 134 ust. 1	PN-EN 12831:2006	Instalacje ogrzewcze w budynkach. Metoda obliczania projektowego obciążenia cieplnego
		PN-EN ISO 6946:1999	Komponenty budowlane i elementy budynku. Opór cieplny i współczynnik przenikania ciepła. Metoda obliczania
		PN-EN ISO 10077-1:2002	Właściwości cieplne okien, drzwi i żaluzji. Obliczanie współczynnika przenikania ciepła. Część 1: Metoda uproszczona
		PN-EN ISO 10077-2:2005	Ciepłe właściwości użytkowe okien, drzwi i żaluzji. Obliczanie współczynnika przenikania ciepła. Część 2: Metoda komputerowa dla ram
		PN-EN ISO 10211-1:2005	Mostki cieplne w budynkach. Obliczanie strumieni cieplnych i temperatury powierzchni. Część 1: Metody ogólne
		PN-EN ISO 10211-2:2002	Mostki cieplne w budynkach. Obliczanie strumieni cieplnych i temperatury powierzchni. Część 2: Liniowe mostki cieplne
		PN-EN ISO 13370:2001	Właściwości cieplne budynków. Wymiana ciepła przez grunt. Metody obliczania
		PN-EN ISO 13789:2001	Właściwości cieplne budynków. Współczynnik strat przez przenikanie. Metoda obliczania
		PN-EN ISO 14683:2001	Mostki cieplne w budynkach. Liniowy współczynnik przenikania ciepła. Metody uproszczone i wartości orientacyjne
19	§ 134 ust. 2	PN-82/B-02403	Ogrzewnictwo. Temperaturowe obliczeniowe zewnętrzne
20	§ 135 ust. 4	PN-B-02421:2000	Ogrzewnictwo i ciepłownictwo. Izolacja cieplna przewodów, armatury i urządzeń. Wymagania i badania odbiorcze (w zakresie pkt 2.1; 2.2; 2.3.1; 2.4.1–2.4.4; 2.5.1–2.5.6)

1	2	3	4
21	§ 136 ust. 1	PN-87/B-02411	Ogrzewnictwo. Kotłownie wbudowane na paliwo stałe. Wymagania (w zakresie pkt 2.1.3–2.1.6; 2.1.8–2.1.10; 2.2.2–2.2.8; 2.2.10–2.2.16)
22	§ 137 ust. 9	PN-E-05204:1994	Ochrona przed elektrycznością statyczną. Ochrona obiektów, instalacji i urządzeń. Wymagania
23	§ 140 ust. 1	PN-89/B-10425	Przewody dymowe, spalinowe i wentylacyjne murowane z cegły. Wymagania techniczne i badania przy odbiorze
24	§ 142 ust. 2	PN-89/B-10425	Przewody dymowe, spalinowe i wentylacyjne murowane z cegły. Wymagania techniczne i badania przy odbiorze (w zakresie pkt 3.3.2)
25	§ 143 ust. 1	PN-77/B-02011	Obciążenia w obliczeniach statycznych. Obciążenie wiatrem (w zakresie pkt 3.3)
26	§ 147 ust. 1	PN-83/B-03430 PN-83/B-03430/ /Az3:2000	Wentylacja w budynkach mieszkalnych zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej. Wymagania (z wyjątkiem pkt 5.2.1 i 5.2.3)
27	§ 147 ust. 3	PN-78/B-03421	Wentylacja i klimatyzacja. Parametry obliczeniowe powietrza wewnętrznego w pomieszczeniach przeznaczonych do stałego przebywania ludzi
28	§ 149 ust. 1	PN-83/B-03430 PN-83/B-03430/ /Az3:2000	Wentylacja w budynkach mieszkalnych zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej. Wymagania (w zakresie pkt 2.1.2; 2.1.3; 2.1.4; 3.1 i 4.1)
29	§ 149 ust. 4	PN-78/B-03421	Wentylacja i klimatyzacja. Parametry obliczeniowe powietrza wewnętrznego w pomieszczeniach przeznaczonych do stałego przebywania ludzi
30	§ 154 ust. 6	PN-EN 779:2005	Przeciwpyłowe filtry powietrza do wentylacji ogólnej. Wymagania, badania, oznaczanie (w zakresie rozdziału 4)
31	§ 155 ust. 4	PN-83/B-03430 PN-83/B-03430/ /Az3:2000	Wentylacja w budynkach mieszkalnych zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej. Wymagania (w zakresie pkt 2.1.5)
32	§ 157 ust. 2	PN-C-04753:2002	Gaz ziemny. Jakość gazu dostarczanego odbiorcom z sieci rozdzielczej (w zakresie rozdziału 2)
		PN-C-96008:1998	Przetwory naftowe. Gazy węglowodorowe. Gazy skroplone C ₃ – C ₄ (w zakresie rozdziału 3)
33	§ 163 ust. 2	PN-EN 10208-1:2000	Rury stalowe przewodowe dla mediów palnych. Rury o klasie wymagań A
34	§ 163 ust. 4	PN-EN 1775:2001	Dostawa gazu. Przewody gazowe dla budynków. Maksymalne ciśnienie robocze ≤ 5 bar. Zalecenia funkcjonalne (w zakresie pkt 4.3.1, 4.3.2, oraz Załącznika A)

1	2	3	4
35	§ 166 ust. 1	PN-EN 1359:2004	Gazomierze. Gazomierze miechowe
36	§ 170 ust. 1	PN-83/B-03430 PN-83/B-03430/ /Az3::2000	Wentylacja w budynkach mieszkalnych zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej. Wymagania (z wyjątkiem pkt 5.2.1 i 5.2.3)
37	§ 174 ust. 1	PN-EN 297:2002 PN-EN 297:2002/ /A6:2006 PN-EN 297:2002/ /Ap1:2006	Kotły centralnego ogrzewania opalane gazem. Kotły typu B ₁₁ i B _{11BS} z palnikami atmosferycznymi o nominalnym obciążeniu cieplnym nieprzekraczającym 70 kW (w zakresie pkt 2.1.7)
		PN-93/M-35350 ^{*)}	Kotły grzewcze niskotemperaturowe i średnotemperaturowe. Wymagania i badania (w zakresie pkt 3.4.6 i 3.4.7)
		PN-87/M-40307 ^{*)}	Ogrzewacze pomieszczeń gazowe konwekcyjne. Wymagania i badania (w zakresie pkt 3.2.2, 3.2.3, 3.3.1 i 3.3.4)
		PN-87/M-40301 ^{*)}	Gazowe grzejniki wody przepływowej. Wymagania i badania (w zakresie pkt 3.3.3 i 3.4.5, 3.4.6 i 3.4.8)
38	§ 174 ust. 6	PN-EN 297:2002 PN-EN 297:2002/A6:2006 PN-EN 297:2002/Ap1:2006	Kotły centralnego ogrzewania opalane gazem. Kotły typu B ₁₁ i B _{11BS} , z palnikami atmosferycznymi o nominalnym obciążeniu cieplnym nieprzekraczającym 70 kW (w zakresie pkt 2.1.7, 2.2.10)
		PN-93/M-35350 ^{*)}	Kotły grzewcze wodne niskotemperaturowe i średnotemperaturowe. Wymagania i badania (w zakresie pkt 3.4.6, 3.4.7, 3.4.8, 3.4.9 i 3.9)
39	§ 176 ust. 1	PN-B-02431-1:1999	Ogrzewnictwo. Kotłownie wbudowane na paliwa gazowe o gęstości względnej mniejszej niż 1. Wymagania (w zakresie pkt 2.2 z wyłączeniem 2.2.1.4, 2.2.1.8, 2.2.2.4, 2.2.2.5 oraz pkt 2.3 z wyłączeniem 2.3.8.1, 2.3.8.2, 2.3.9, 2.3.14)
40	§ 180	PN-EN 12464-1:2004	Światło i oświetlenie. Oświetlenie miejsc pracy. Część 1: Miejsca pracy we wnętrzach
		PN-EN 60446:2004	Zasady podstawowe i bezpieczeństwa przy współdziałaniu człowieka z maszyną, oznaczanie i identyfikacja. Oznaczenia identyfikacyjne przewodów elektrycznych barwami albo cyframi
		PN-EN 60529:2003	Stopnie ochrony zapewnianej przez obudowy (kod IP)
		PN-EN 50160:2002	Parametry napięcia zasilającego w publicznych sieciach rozdzielczych
		PN-91/E-05010	Zakresy napięciowe instalacji elektrycznych w obiektach budowlanych
		PN-EN 50310:2002	Stosowanie połączeń wyrównawczych i uziemiających w budynkach z zainstalowanym sprzętem informatycznym

1	2	3	4
		PN-88/E-08501	Urządzenia elektryczne. Tablice i znaki bezpieczeństwa
		PN-92/N-01256-02	Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja
		PN-E-05115:2002	Instalacje elektroenergetyczne prądu przemiennego o napięciu wyższym od 1 kV
		PN-IEC 60364-1:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Zakres, przedmiot i wymagania podstawowe
		PN-IEC 60364-3:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ustalanie ogólnych charakterystyk
		PN-IEC 60364-4-41:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przeciwporażeniowa
		PN-IEC 60364-4-42:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przed skutkami oddziaływania cieplnego
		PN-IEC 60364-4-43:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przed prądem przetężeniowym
		PN-IEC 60364-4-442:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przed przepięciami. Ochrona instalacji niskiego napięcia przed przejściowymi przepięciami i uszkodzeniami przy doziemieniach w sieciach wysokiego napięcia
		PN-IEC 60364-4-443:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przed przepięciami. Ochrona przed przepięciami atmosferycznymi lub łączeniowymi
		PN-IEC 60364-4-444:2001	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przed przepięciami. Ochrona przed zakłóceniami elektromagnetycznymi (EMI) w instalacjach obiektów budowlanych
		PN-IEC 60364-4-45:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przed obniżeniem napięcia
		PN-IEC 60364-4-46:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Odłączanie izolacyjne i łączenie
		PN-IEC 60364-4-47:2001	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Stosowanie środków ochrony zapewniających bezpieczeństwo. Postanowienia ogólne. Środki ochrony przed porażeniem prądem elektrycznym
		PN-IEC 60364-4-473:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Stosowanie środków ochrony zapewniających bezpieczeństwo. Środki ochrony przed prądem przetężeniowym

1	2	3	4
		PN-IEC 364-4-481:1994	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona zapewniająca bezpieczeństwo. Dobór środków ochrony w zależności od wpływów zewnętrznych. Wybór środków ochrony przeciwporażeniowej w zależności od wpływów zewnętrznych.
		PN-IEC 60364-4-482:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Dobór środków ochrony w zależności od wpływów zewnętrznych. Ochrona przeciwpożarowa
		PN-IEC 60364-5-51:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Postanowienia ogólne
		PN-IEC 60364-5-52:2002	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Oprzewodowanie
		PN-IEC 60364-5-523:2001	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Obciążalność prądowa długotrwała przewodów
		PN-IEC 60364-5-53:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Aparatura rozdzielcza i sterownicza
		PN-IEC 60364-5-534:2003	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Urządzenia do ochrony przed przepięciami
		PN-IEC 60364-5-537:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Aparatura rozdzielcza i sterownicza. Urządzenia do odłączania izolacyjnego i łączenia
		PN-IEC 60364-5-54:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Uziemienia i przewody ochronne
		PN-IEC 60364-5-548:2001	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Układy uziemiające i połączenia wyrównawcze instalacji informatycznych
		PN-IEC 60364-5-551:2003	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Inne wyposażenie. Niskonapięciowe zespoły prądotwórcze
		PN-IEC 60364-5-559:2003	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Inne wyposażenie. Oprawy oświetleniowe i instalacje oświetleniowe
		PN-IEC 60364-5-56:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Instalacje bezpieczeństwa
		PN-IEC 60364-6-61:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Sprawdzanie. Sprawdzanie odbiorcze

1	2	3	4
		PN-IEC 60364-7-701:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji. Pomieszczenia wyposażone w wannę lub/i basen natryskowy
		PN-IEC 60364-7-702:1999+Ap1:2002	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji. Baseny pływackie i inne
		PN-IEC 364-703:1993	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji. Pomieszczenia wyposażone w ogrzewacze do sauny
		PN-IEC 60364-7-704:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji. Instalacje na terenie budowy i rozbiórki
		PN-IEC 60364-7-705:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji. Instalacje elektryczne w gospodarstwach rolniczych i ogrodnich
		PN-IEC 60364-7-706:2000	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji. Przestrzenie ograniczone powierzchniami przewodzącymi
		PN-IEC 60364-7-707:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji. Wymagania dotyczące uziemień instalacji urządzeń przetwarzania danych
		PN-IEC 60364-7-714:2003	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Wymagania dotyczące specjalnych instalacji lub lokalizacji. Instalacje oświetlenia zewnętrznego
		PN-EN 60445:2002	Zasady podstawowe i bezpieczeństwa przy współdziałaniu człowieka z maszyną, oznaczanie i identyfikacja. Oznaczenia identyfikacyjne zacisków urządzeń i zakończeń żył przewodów oraz ogólne zasady systemu alfanumerycznego
		PN-EN 61140:2005	Ochrona przed porażeniem prądem elektrycznym. Wspólne aspekty instalacji i urządzeń
		PN-EN 61293:2000	Znakowanie urządzeń elektrycznych danymi znamionowymi dotyczącymi zasilania elektrycznego. Wymagania bezpieczeństwa
		N SEP-E-004	Elektroenergetyczne i sygnalizacyjne linie kablowe. Projektowanie i budowa
41	§ 181 ust. 4 i 7	PN-IEC 60364-5-56:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Instalacje bezpieczeństwa
		PN-88/E-08501	Urządzenia elektryczne. Tablice i znaki bezpieczeństwa
		PN-92/N-01256.02	Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja
		PN-EN 1838:2005	Zastosowania oświetlenia. Oświetlenie awaryjne
		PN-EN 50172:2005	Systemy awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego

1	2	3	4
42	§ 184 ust. 2	PN-IEC 60364-5-54:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Uziemienia i przewody ochronne (w zakresie pkt 542.2.5)
43	§ 184 ust. 3	PN-86/E-05003.01	Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Wymagania ogólne
		PN-89/E-05003.03	Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Ochrona obostrzona
		PN-92/E-05003.04	Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Ochrona specjalna
		PN-IEC 60364-4-443:1999	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przed przepięciami. Ochrona przed przepięciami atmosferycznymi i łączeniowymi
		PN-IEC 61024-1:2001 PN-IEC 61024-1:2001/Ap1:2002	Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Zasady ogólne
		PN-IEC 61024-1-1:2001 PN-IEC 61024-1-1:2001/Ap1:2002	Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Zasady ogólne. Wybór poziomów ochrony dla urządzeń piorunochronnych
		PN-IEC 61024-1-2:2002	Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Zasady ogólne. Przewodnik B – Projektowanie, montaż, konserwacja i sprawdzanie
		PN-IEC 61312-1:2001	Ochrona przed piorunowym impulsem elektromagnetycznym. Zasady ogólne
		PN-IEC/TS 61312-2:2003	Ochrona przed piorunowym impulsem elektromagnetycznym (LEMP). Część 2: Ekranowanie obiektów, połączenia wewnątrz obiektów i uziemienia
		PN-IEC/TS 61312-3:2004	Ochrona przed piorunowym impulsem elektromagnetycznym. Część 3: Wymagania dotyczące urządzeń do ograniczania przepięć (SPD)
44	§ 186 ust. 2	PN-IEC 60364-5-52:2002	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Oprzewodowanie
		N SEP-E-004	Elektroenergetyczne i sygnalizacyjne linie kablowe. Projektowanie i budowa
45	§ 204 ust. 4	PN-82/B-02000	Obciążenia budowli. Zasady ustalania wartości
		PN-82/B-02001	Obciążenia budowli. Obciążenia stałe
		PN-82/B-02003	Obciążenia budowli. Obciążenia zmienne technologiczne. Podstawowe obciążenia technologiczne i montażowe
		PN-82/B-02004	Obciążenia budowli. Obciążenia zmienne technologiczne. Obciążenia pojazdami
		PN-86/B-02005	Obciążenia budowli. Obciążenia suwnicami pomostowymi, wciągarkami i wciągnikami

1	2	3	4
		PN-80/B-02010 PN-80/B-02010/ /Az1:2006	Obciążenia w obliczeniach statycznych. Obciążenie śniegiem
		PN-77/B-02011	Obciążenia w obliczeniach statycznych. Obciążenie wiatrem
		PN-87/B-02013	Obciążenie budowli. Obciążenia zmienne środowiskowe. Obciążenia oblodzeniem
		PN-88/B-02014	Obciążenia budowli. Obciążenie gruntem
		PN-86/B-02015	Obciążenia budowli. Obciążenia zmienne środowiskowe. Obciążenie temperaturą
		PN-76/B-03001	Konstrukcje i podłoża budowli. Ogólne zasady obliczeń
		PN-B-03002:1999 PN-B-03002:1999/ Az1:2001, PN-B-03002:1999/Az 2:2002 PN-B-03002:1999/ /Ap1:2001	Konstrukcje murowe niezbrojone. Projektowanie i obliczanie
		PN-81/B-03020	Grunty budowlane. Posadowienie bezpośrednie budowli. Obliczenia statyczne i projektowanie
		PN-B-03150:2000 PN-B-03150:2000/ Az1:2001 i PN-B-03150:2000/Az 2:2003 PN-B-03150:2000/ /Az3:2004	Konstrukcje drewniane. Obliczenia statyczne i projektowanie
		PN-90/B-03200	Konstrukcje stalowe. Obliczenia statyczne i projektowanie
		PN-B-03215:1998	Konstrukcje stalowe. Połączenia z fundamentami. Projektowanie i wykonanie
		PN-84/B-03230	Lekkie ściany osłonowe i przekrycia dachowe z płyt warstwowych i żebrowych. Obliczenia statyczne i projektowanie
		PN-B-03263:2000	Konstrukcje betonowe, żelbetowe i sprężone z kruszywowych betonów lekkich. Obliczenia statyczne i projektowanie
		PN-B-03264:2002 PN-B-03264:2002/ /Ap1:2004	Konstrukcje betonowe, żelbetowe i sprężone. Obliczenia statyczne i projektowanie
		PN-B-03300:2006	Konstrukcje zespolone stalowo-betonowe. Obliczenia statyczne i projektowanie
		PN-B-03340:1999 PN-B-03340:1999/ /Az1:2004	Konstrukcje murowe zbrojone. Projektowanie i obliczanie

1	2	3	4
46	§ 208 ust. 2 pkt 2 lit. a	PN-B-02852:2001	Ochrona przeciwpożarowa w budownictwie. Obliczanie gęstości obciążenia ogniowego oraz wyznaczanie względnego czasu trwania pożaru (w zakresie pkt 2)
	j.w. lit. b	PN-B-02851-1:1997	Ochrona przeciwpożarowa budynków. Badania odporności ogniowej elementów budynków. Wymagania ogólne i klasyfikacja
	j.w. lit. c	PN-EN 1363-1:2001	Badania odporności ogniowej. Część 1: Wymagania ogólne
		PN-90/B-02867 PN-90/B-02867/ /Az1:20	Ochrona przeciwpożarowa budynków. Metoda badania stopnia rozprzestrzeniania ognia przez ściany
		PN-B-02872:1996	Ochrona przeciwpożarowa budynków. Metoda badania odporności dachów na ogień zewnętrzny
		PN-B-02873:1996	Ochrona przeciwpożarowa budynków. Metoda badania stopnia rozprzestrzeniania ognia po instalacjach rurowych i przewodach wentylacyjnych
	j.w. lit. d	PN-93/B-02862*) PN-93/B-02862/Az1:1999*)	Ochrona przeciwpożarowa budynków. Metoda badania niepalności materiałów budowlanych
	j.w. lit. e	PN-B-02874:1996*) PN-B-02874:1996/Az1:1999*)	Ochrona przeciwpożarowa budynków. Metoda badania stopnia palności materiałów budowlanych
	j.w. lit. f	PN-89/B-02856	Ochrona przeciwpożarowa budynków. Metoda badania właściwości dymotwórczych materiałów
	j.w. lit. g	PN-88/B-02855	Ochrona przeciwpożarowa budynków. Metoda badania wydzielania toksycznych produktów rozkładu i spalania materiałów
47	§ 208 ust. 3	PN-EN 13501-1:2004	Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków. Część 1: Klasyfikacja na podstawie badań reakcji na ogień
		PN-EN 13501-2:2005	Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynków. Część 2: Klasyfikacja na podstawie badań odporności ogniowej z wyłączeniem instalacji wentylacyjnej
48	§ 216	PN-B-02851-1:1997	Ochrona przeciwpożarowa budynków. Badania odporności ogniowej elementów budynków. Wymagania ogólne i klasyfikacja
49	§ 253	PN-81-72:2005	Przepisy bezpieczeństwa dotyczące budowy i instalowania dźwigów. Szczególne zastosowania dźwigów osobowych i towarowych. Część 72: Dźwigi dla straży pożarnej
50	§ 261 pkt 1	PN-88/B-02855	Ochrona przeciwpożarowa budynków. Metoda badania wydzielania toksycznych produktów rozkładu i spalania materiałów
51	§ 266 ust. 2	PN-93/B-02870	Badania ogniowe. Małe kominy. Badania w podwyższonych temperaturach

1	2	3	4
52	§ 270 pkt 1	PN-EN 12101-6	Systemy kontroli rozprzestrzeniania dymu i ciepła. Część 6: Wymagania techniczne dotyczące systemów ciśnieniowych. Zestaw urządzeń
53	§ 287 pkt 4	PN-ISO 7010:2006	Symbole graficzne. Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa. Znaki bezpieczeństwa stosowane w miejscach pracy i w obszarach użyteczności publicznej
		PN-92/N-01256.02	Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja
		PN-N-01256-5:1998	Zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych i drogach pożarowych
54	§ 287 pkt 6	patrz Polskie Normy wymienione w § 180	
55	§ 288 pkt 5	PN-ISO 7010:2006	Symbole graficzne. Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa. Znaki bezpieczeństwa stosowane w miejscach pracy i w obszarach użyteczności publicznej
		PN-92/N-01256.02	Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja
		PN-N-01256-5:1998	Zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych i drogach pożarowych
56	§ 288 pkt 7		Patrz Polskie Normy wymienione w § 180
57	§ 298 ust. 1	PN-82/B-02003	Obciążenia budowli. Obciążenia zmienne technologiczne. Podstawowe obciążenia technologiczne i montażowe (w zakresie pkt 3.6)
58	§ 305 ust. 2	PN-E-05204:1994	Ochrona przed elektrycznością statyczną. Ochrona obiektów, instalacji i urządzeń. Wymagania
59	§ 326 ust. 1 i 2	PN-85/B-02170	Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki
		PN-88/B-02171	Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach
		PN-87/B-02151.02	Akustyka budowlana. Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach. Dopuszczalne wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach
		PN-B-02151-3:1999	Akustyka budowlana. Ochrona przed hałasem w budynkach. Izolacyjność akustyczna przegród w budynkach oraz izolacyjność akustyczna elementów budowlanych. Wymagania
60	§ 329 ust. 5	PN-B-02025:2001	Obliczanie sezonowego zapotrzebowania na ciepło do ogrzewania budynków mieszkalnych i zamieszkania zbiorowego
61	Załącznik nr 2 pkt 1.1.	PN-EN ISO 6946:2004	Komponenty budowlane i elementy budynku. Opór cieplny i współczynnik przenikania ciepła. Metoda obliczania
		PN-EN ISO 10211-1:2005	Mostki cieplne w budynkach. Obliczanie strumieni ciepłych i temperatury powierzchni. Część 1: Metody ogólne
		PN-EN ISO 10211-2:2002	Mostki cieplne w budynkach. Obliczanie strumieni ciepłych i temperatury powierzchni. Część 2: Liniowe mostki cieplne

1	2	3	4
		PN-EN ISO 13789:2001	Właściwości cieplne budynków. Współczynnik strat przez przenikanie. Metoda obliczania
		PN-EN ISO 14683:2001	Mostki cieplne w budynkach. Liniowy współczynnik przenikania ciepła. Metody uproszczone i wartości orientacyjne
62	Załącznik nr 2 pkt 1.4.	PN-EN ISO 13370:2001	Ciepłne właściwości użytkowe budynków. Wymiana ciepła przez grunt. Metoda obliczania
63	Załącznik nr 2 pkt 2.2.1 i 2.2.2	PN-EN ISO 13788:2003	Ciepłno-wilgotnościowe właściwości komponentów budowlanych i elementów budynku. Temperatura powierzchni wewnętrznej konieczna do uniknięcia krytycznej wilgotności powierzchni i kondensacja międzywarstwowa (w zakresie rozdziału 5)
64	Załącznik nr 2 pkt 2.2.3	PN-EN ISO 13788:2003	Ciepłno-wilgotnościowe właściwości komponentów budowlanych i elementów budynku. Temperatura powierzchni wewnętrznej konieczna do uniknięcia krytycznej wilgotności powierzchni i kondensacja międzywarstwowa
		PN-EN ISO 10211-1:2005	Mostki cieplne w budynkach. Obliczanie strumieni ciepłych i temperatury powierzchni. Część 1: Metody ogólne
		PN-EN ISO 10211-2:2002	Mostki cieplne w budynkach. Obliczanie strumieni ciepłych i temperatury powierzchni. Część 2: Liniowe mostki cieplne
65	Załącznik nr 2 pkt 2.2.4	PN-EN ISO 13788:2003	Ciepłno-wilgotnościowe właściwości komponentów budowlanych i elementów budynku. Temperatura powierzchni wewnętrznej konieczna do uniknięcia krytycznej wilgotności powierzchni i kondensacja międzywarstwowa (w zakresie rozdziału 6)
66	Załącznik 3	PN-EN 13501-1:2004	Klasyfikacja ogniowa wyrobów budowlanych i elementów budynku. Część 1: Klasyfikacja na podstawie badań reakcji na ogień
		PN-ENV 1187:2004	Metody badań oddziaływania ognia zewnętrznego na dachy
*) – norma archiwalna, nie wykazana w aktualnym katalogu Polskich Norm			
UWAGA: Zmiany do norm znajdujących się w powyższym wykazie, publikowane po 15 października 2006 r. należy traktować jako uzupełnienie pozycji wykazu			

**STOSOWANE W ROZPORZĄDZENIU CECHY PALNOŚCI
I ROZPRZESTRZENIANIA OGNIĄ ORAZ ODPOWIADAJĄCE IM
EUROPEJSKIE KLASY REAKCJI NA OGIEŃ I KLASY
ODPORNOŚCI DACHÓW NA OGIEŃ ZEWNĘTRZNY**

1. Palność materiałów/wyrobów

1.1. Stosowanym w rozporządzeniu cechom palności materiałów/wyrobów z wyłączeniem materiałów/wyrobów posadzkowych (w tym wykładzin podłogowych) przypisane są klasy reakcji na ogień wg PN-EN 13501-1:2004 podane w tabeli 1.

Tabela 1

Cechy palności stosowane w rozporządzeniu			Klasy reakcji na ogień według PN-EN 13501-1:2004
Podstawowe	niepalne		A1 ; A2-s1, d0 ; A2-s2, d0 ; A2-s3, d0 ;
	palne	niezapalne	A2-s1, d1 ; A2-s2, d1 ; A2-s3, d1 ; A2-s1, d2 ; A2-s2, d2 ; A2-s3, d2 ; B ;
		trudno zapalne	C-s1, d0 ; C-s2, d0 ; C-s3, d0 ; C-s1, d1 ; C-s2, d1 ; C-s3, d1 ; C-s1, d2 ; C-s2, d2 ; C-s3, d2 ; D-s1, d0 ; D-s1, d1 ; D-s1, d2 ;
		łatwo zapalne	D-s2, d0 ; D-s3, d0 ; D-s2, d1 ; D-s3, d1 ; D-s2, d2 ; D-s3, d2 ; E ; E-d2 ; F
Dodatkowe	niekapiące		A1 ; A2-s1, d0 ; A2-s2, d0 ; A2-s3, d0 ; B-s1, d0 ; B-s2, d0 ; B-s3, d0 ; C-s1, d0 ; C-s2, d0 ; C-s3, d0 ; D-s1, d0 ; D-s2, d0 ; D-s3, d0 ;
	samogasnące		co najmniej E
	intensywnie dymiące		A2-s3, d0 ; A2-s3, d1 ; A2-s3, d2 ; B-s3, d0 ; B-s3, d1 ; B-s3, d2 ; C-s3, d0 ; C-s3, d1 ; C-s3, d2 ; D-s3, d0 ; D-s3, d1 ; D-s3, d2 ; E ; E-d2 ; F

1.2. Określonym w rozporządzeniu cechom palności materiałów/wyrobów posadzkowych (w tym wykładzin podłogowych) przypisane są klasy reakcji na ogień wg PN-EN 13501-1:2004 podane w tabeli 2.

Tabela 2

Cechy palności stosowane w rozporządzeniu		Klasy reakcji na ogień według PN-EN 13501-1:2004
Podstawowa	niepalne	A1 _{fl} ; A2 _{fl} -s1 ; A2 _{fl} -s2
	trudno zapalne	B _{fl} -s1 ; B _{fl} -s2 ; C _{fl} -s1 ; C _{fl} -s2
	łatwo zapalne	D _{fl} -s1 ; D _{fl} -s2 ; E _{fl} ; F _{fl}
Dodatkowa	intensywnie dymiące	A2 _{fl} -s2 ; B _{fl} -s2 ; C _{fl} -s2 ; D _{fl} -s2 ; E _{fl} ; F _{fl}

Uwaga: Dla niektórych materiałów/wyrobów klasy reakcji na ogień wg PN-EN 13501-1:2004 podawane są w Decyzjach Komisji Europejskiej publikowanych w Dzienniku Oficjalnym Unii Europejskiej.

2. Rozprzestrzenianie ognia przez ściany wewnętrzne oraz warstwy wewnętrzne ścian zewnętrznych

2.1. Nierozprzestrzeniającym ognia ścianom wewnętrznym oraz warstwom wewnętrznym ścian zewnętrznych odpowiadają:

- ściany oraz warstwy wykonane z materiałów/wyrobów klasy reakcji na ogień wg PN-EN 13501-1:2004: A1 ; A2-s1, d0 ; A2-s2, d0 ; A2-s3, d0 ; B-s1, d0 ; B-s2, d0 oraz B-s3, d0 ;
- ściany stanowiące wyrób o klasie reakcji na ogień wg PN-EN 13501-1:2004: A1 ; A2-s1, d0 ; A2-s2, d0 ; A2-s3, d0 ; B-s1, d0 ; B-s2, d0 oraz B-s3, d0, przy czym warstwa izolacyjna elementów warstwowych powinna mieć klasę reakcji na ogień co najmniej E;

2.2. Słabo rozprzestrzeniającym ogień ścianom wewnętrznym oraz warstwom wewnętrznym ścian zewnętrznych odpowiadają:

- ściany oraz warstwy wykonane z materiałów/wyrobów klasy reakcji na ogień wg PN-EN 13501-1:2004: C-s1, d0 ; C-s2, d0 ; C-s3, d0 oraz D-s1, d0 ;
- ściany stanowiące wyrób o klasie reakcji na ogień wg PN-EN 13501-1:2004: C-s1, d0 ; C-s2, d0 ; C-s3, d0 oraz D-s1, d0, przy czym warstwa izolacyjna elementów warstwowych powinna mieć klasę reakcji na ogień co najmniej E.

3. Rozprzestrzenianie ognia przez izolacje cieplne przewodów instalacyjnych stosowanych wewnątrz budynku

Warunek nierozprzestrzeniania ognia przez izolacje cieplne przewodów instalacji wentylacyjnej, wodociągowej, kanalizacyjnej i grzewczej uznaje się za spełniony jeżeli izolacja ta wykonana została z wyrobów/materiałów klasy reakcji na ogień wg PN-EN 13501-1:2004: A1_L ; A2_L-s1, d0 ; A2_L-s2, d0 ; A2_L-s3, d0 ; B_L-s1, d0 ; B_L-s2, d0 ; B_L-s3, d0 ;

4. Rozprzestrzenianie ognia przez dachy

Za dachy nierozprzestrzeniające ognia uznaje się dachy z pokryciami z wyrobów/materiałów:

- 1) klasy B_{ROOF} uznanych za spełniające wszystkie wymagania w zakresie odporności materiałów/wyrobów na działanie ognia zewnętrznego, bez potrzeby przeprowadzenia badań.
- 2) klasy B_{ROOF} (t1) badanych zgodnie z PN-ENV 1187 Metody badań oddziaływania ognia zewnętrznego na dachy.

Wykazy wyrobów/materiałów, o których mowa w pkt 1, zawarte są w decyzjach Komisji Europejskiej opublikowanych w Dzienniku Oficjalnym Unii Europejskiej.

Warunki i kryteria techniczne dla materiałów/wyrobów klasy B_{ROOF} (t1), o których mowa w pkt 2 podano w tabeli 3.

Tabela 3

Metoda badania	Warunki i kryteria dla klasy B _{ROOF} (t1) (konieczne spełnienie wszystkich wymienionych poniżej)
Badanie (test) 1 wg PN-ENV 1187	zasięg zniszczenia (na zewnątrz i wewnątrz dachu) w górę dachu < 0,70 m
	zasięg zniszczenia (na zewnątrz i wewnątrz dachu) w dół dachu < 0,60 m
	maksymalny zasięg zniszczenia na skutek spalania (na zewnątrz i wewnątrz dachu) < 0,80 m
	brak palących się materiałów (kropli lub odpadów stałych) spadających od strony eksponowanej
	brak palących się lub żarzących się cząstek penetrujących konstrukcję dachu
	brak pojedynczych otworów przelotowych o powierzchni > $2,5 \times 10^{-5} \text{ m}^2$
	suma powierzchni wszystkich otworów przelotowych < $4,5 \times 10^{-5} \text{ m}^2$
	boczny zasięg ognia nie osiąga krawędzi mierzonej strefy (pasa)
	brak wewnętrznego spalania w postaci żarzenia
	maksymalny zasięg (promień) zniszczenia na dachach płaskich (na zewnątrz i wewnątrz dachu)

5. Uwaga końcowa

Uzupełniające informacje techniczne i metodyczne przydatne przy stosowaniu niniejszego załącznika zawiera instrukcja nr 401/2004 Instytutu Techniki Budowlanej pt. „Przyporządkowanie określeniom występującym w przepisach techniczno-budowlanych klas reakcji na ogień według PN-EN” zawierającej uzupełniające informacje techniczne i metodyczne.